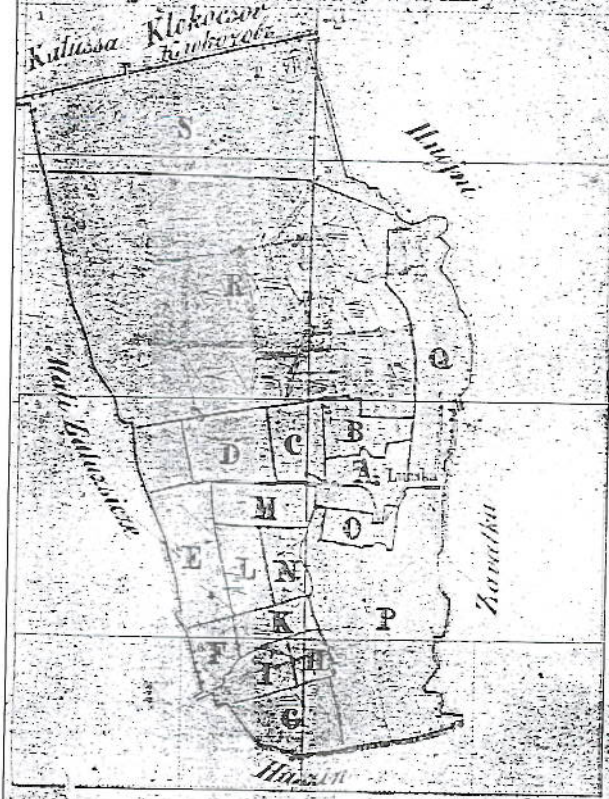

LUCSKA *magyariskij* LUCSKA

Výkaz pastek

Hon

Písm. no	Výkaz pastek Hon	Plocha	
		od.	ab.
A	Starý Lúčka		
B	Zakumenki I		
C	Kerpiánki		
D	Horná		
E	Kolárovi		
F	Vá dolný		
G	Dobrovi		
H	Vá pánvická horná		
I	Sredný		
K	Kerpi		
L	Horná u Vraníku		
M	Čas. Kerpi		
N	Vá hlbocký jarok horný		
O	Zakumenki II		
P	Časni. lax		
Q	Vá prorožse káľák		
R	Vá pláňoch <i>Časni. lax</i>		
S	Blátno <i>č. dol.</i>		
	Časni.		
	Hodý		
	Wiesné pasteky		
	Súčet všetkých pastek		

Nákres kat. územia Lúček s názvami honov z roku 1863

<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>	
1	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
2	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
3	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
4	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
5	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
6	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
7	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
8	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
9	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
10	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
11	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
12	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
13	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
14	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
15	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
16	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
17	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
18	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
19	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
20	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
21	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
22	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
23	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
24	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
25	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
26	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
27	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
28	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
29	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
30	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
31	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
32	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
33	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
34	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
35	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
36	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
37	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
38	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
39	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
40	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
41	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
42	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
43	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
44	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
45	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
46	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
47	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
48	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
49	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
50	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
51	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
52	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
53	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
54	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
55	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
56	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
57	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
58	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
59	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
60	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
61	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
62	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
63	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
64	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
65	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
66	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
67	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
68	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
69	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
70	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
71	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
72	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
73	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
74	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
75	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
76	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
77	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
78	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
79	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
80	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
81	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
82	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
83	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
84	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
85	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
86	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
87	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
88	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
89	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
90	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
91	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
92	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
93	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
94	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
95	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
96	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
97	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
98	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
99	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
100	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>

<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>	
1	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
2	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
3	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
4	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
5	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
6	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
7	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
8	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
9	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
10	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
11	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
12	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
13	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
14	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
15	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
16	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
17	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
18	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
19	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
20	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
21	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
22	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
23	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
24	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
25	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
26	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
27	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
28	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
29	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
30	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
31	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
32	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
33	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
34	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
35	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
36	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
37	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
38	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
39	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
40	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
41	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
42	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
43	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
44	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
45	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
46	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
47	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
48	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
49	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
50	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
51	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
52	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
53	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
54	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
55	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
56	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
57	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
58	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
59	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
60	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
61	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
62	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
63	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
64	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
65	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
66	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
67	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
68	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
69	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
70	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
71	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
72	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
73	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
74	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
75	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
76	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
77	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
78	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
79	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
80	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
81	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
82	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
83	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
84	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
85	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
86	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
87	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
88	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
89	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
90	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
91	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
92	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
93	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
94	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
95	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
96	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
97	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
98	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
99	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>
100	<p> <i>James</i> <i>James</i> </p>

Vereniging

Gemeinde Gussba.

Die Gemeindefunktionäre sind: Bürgermeister Herr ...
Gemeindevorstand Herr ...
Gemeindevorstand Herr ...
Gemeindevorstand Herr ...
Gemeindevorstand Herr ...

Die Gemeindefunktionäre sind: Bürgermeister Herr ...
Gemeindevorstand Herr ...
Gemeindevorstand Herr ...
Gemeindevorstand Herr ...
Gemeindevorstand Herr ...

Gemeinde Stangaria

Volne preložený text z nemčiny:

Dedina Lučky hraničí na severe s obcami Kaluža a Klokocov, na východe s Hnojňm a Závodkou, na juhu s Hájim a na západe s M. Zalužičkami (rok na liste nie je uvedený, pravdepodobne 1863)

Znak JRD Lučky (1957-1974)

Požiare

Vážnou príčinou ožobračovania aj tak ubiedených dedičanov boli v minulosti aj časté požiare. Oheň v mnohých prípadoch pripravil ľudí doslova o strechu nad hlavou. Drevené domy, stodoly so slamenými strechami spôsobili rýchle šírenie požiarov. Výrazný posun v organizovaní boja proti požiarom priniesli požiarna poriadky, vydané panovníkmi už v druhej polovici 18. storočia. Do hasenia požiaru mal povinnosť sa zapojiť každý dospelý obyvateľ obce. Na základe výnosov musel mať každý majiteľ domu pripravený rebrík, na dlhej palici večeť slamy alebo handru, ktoré v prípade požiaru namáčal do vody a týmto likvidoval zárodok požiaru. Okrem toho v každom dome musela byť v sude pripravená voda. Boli rozpisované služby pre požiarnu pohotovosť. Každá domácnosť, ktorá mala kone, mala celý deň službu. Gazda, kone a voz museli byť doma, aby v prípade požiaru mohli doviesť striekačku. Dom, ktorý mal pohotovosť, bol označený prenosnou tabulkou.

Dedinu každú noc vartovali - strážili podľa rozpisu dvaja chlapi. Noční vartáši boli často kontrolovaní príslušníkmi verejnej bezpečnosti (dnes polície). Od nočnej služby sa upustilo v roku 1960.

Pamätníci spomínali, že v našej obci od roku 1897 do roku 1893 horelo osemkrát. Podľa ich výpovedí v roku 1897 alebo 1898 vyhorela väčšia časť dediny. Požiar vznikol u žida Gróssa pri mlátení obilia. Veľkostatkári Patajová a Cuba zo Sobraniec pomohli vyhoreným Lúčanom tým, že im dali navoziť si zadarmo na svoje stavby drevo z ich lesa. Údajne preto, že obec Lúčky bola prevažne kalvínska a oni boli tiež kalvíni (Reformovaní kresťania). V lete 1946 maloleté deti pri hraní sa podpálili stodolu Michala Sekletára. Zhorelo šesť stodôl. Oheň vzbĺkol okolo obeda a silný vietor mu bol veľmi nápomocný. Bol to strašný pohľad. V lete o pár rokov neskôr horela stodola Jana Hudaka. Bolo pekne a fúkal vietor zo severu. Plamene šlahali do dediny. Celá dedina bola na nohách. Nosili vodu, zalievali rozžeravené drevo. Bol tam krik, plač, volanie o pomoc. Zhoreli aj susedné stodoly. V auguste 1953 v nočných hodinách zhorela stodola Jána Badnárika. Nepodarilo sa podpaľača zistiť. Povrávalo sa, že to bola asi pomsta, lebo Ján Badnárík bol v tom čase funkcionár - hospodár na miestnom JRD. Z toho dôvodu mu JRD postavilo novú stodolu. V roku 1961 bol požiar u Jána Jankoviča. Pri hre so zápalkami založil maloletý chlapec (nebol to ich chlapec) oheň. Zhorel stoh sena. V júli 1999 doposiaľ nezistený páchatel zapálil drevenú chatku na našej strane Zemplínskej šíravy. Patrila Poľnohospodárske-mu družstvu "Širava" so sídlom v Závadke.

Vodná nádrž - Zemplínska šírava

Vodná nádrž Zemplínska šírava bola vybudovaná v rokoch 1961 – 1966 v rámci vodohospodárskych úprav na Východoslovenskej nížine. Hlavným cieľom jej výstavby bolo ochrániť rozsiahle poľnohospodárske územie pred povodňami. Má dĺžku 11 km, šírku okolo 3 km a celková zatopená plocha 3 200 ha. Z lúčanského chotára je pod vodou okolo 300 ha. Ide o tieto hony – Vihorela, Sameška, Doly, Dolné Pláne, Medzi jarky, Blatá, Pasvisko. Vybudovaním vodnej nádrže bol „skrotený“ i náš lúčanský jarok Čierna voda, ktorý v období väčších dažďov narobil v minulosti poľnohospodarom značné škody. Koncom februára 1966 bola napustená Zemplínska šírava vodou z Laboraca a okolitých potokov hornej časti povodia Čiernej vody – Trnavský, Vihiansky, Kalužský, Klokočovský, Mlšina, Kusínsky, Jovsanský a Porubský. Lúčania prichádzali na hrádzu, aby sledovali vznik nášho mora.

Kóta dna nádrže Zemplínskej šíravy je 104,79 m n.m.. Jej maximálna prevádzková hladina je 113,94 m n.m.. Katastrofálna hladina je 117,09 m n.m.. Hrádza nádrže v Lúčkach už zažila zaťažkávajúcu skúšku v roku 2000. Ten bol bohatý na snehovú pokrývku. V jari sa začal sneh topiť, koncom marca a začiatkom apríla výdatne pršalo. Nádrž sa rýchlo naplnila vodou a 3.apríla 2000 dosiahla kótu 115,80 m n.m. čo je 1,22 m pod úroveň katastrofálnej hladiny. Silný vietor prehadzoval vlny vysoké až 3 m za hrádzu, čím sa na niektorých miestach poškodila. Počas štyroch dní vodne i v noci Slovenský vodohospodársky podnik š.p. Povodie Bodrogu a Hornádu, o.z. Michalovce zabezpečoval poškodenú hrádzu v katastri Lúčok navázaním kameňa / okolo 1800 tón /. Povrch cesty na hrádzi bol upravený a pokrytý asfaltovým kobercom. Keďže na južnej strane vodnej nádrže nebola realizovaná komplexná rekreačno – chatárska výstavba, slúži ako miesto oddychu na kúpanie a slnenie, na vodné športy a lovenie rýb prevažne domácim, ale i návštevníkom z blízkeho okolia bez poskytovania akýchkoľvek služieb. Posledné tri roky rozvíja svoju činnosť na vodách Zemplínskej šíravy Klub vodných športov zaregistrovaný na obecnom úrade Lúčky. Jeho predsedom je Ján Falis.

Počas budovania vodnej nádrži sa 13.7.1963 cestou zo Sobotaniec zastavil v Lúčkach na hrádzi vtedajší prezident ČSSR Antonín Novotný. V rámci besedy s odborníkmi sa zaujímal o postupe a zvládani prác.

Poškodená hrádza vodnej nádrže Zemplínska šírava po mimoriadne silnej búrke v noci z 5. na 6. apríla v roku 2000

Znečistený povrch hrádze

Spevňovanie hrádze balvanmi kameňa

Pohľad z hrádze na Zemplínsku šíravu a okolie

Pohľad na cestu z hrádze Zemplínskej šíravy do Lúčk

Pohľad na potok Čierna voda z lúčanského mosta

Most cez potok Čierna voda (na hlavnej ceste)

Školstvo

Začiatok vzdelávacieho procesu v našej obci súvisí so vznikom farnosti. Farár sa staral nielen o duchovné potreby veriacich ale i o vzdelávací proces. Nevieme kedy do obce prišiel prvý učiteľ. Učiteľ na dedinách často pôsobil zároveň ako kantor v kostole. Tunajší žiaci sa vzdelávali na ľudovej škole, kde sa učili písať, počítat, čítať a náboženstvu, ktoré sa učilo podľa vierovyznania. Podľa školskej organizácie v Uhorsku z druhej polovice 18. storočia sa na škole učilo v reči príslušnej národnosti. Od roku 1868 tunajší žiaci navštevovali školu povinne šesť rokov. To bol veľký pokrok v oblasti vzdelávania detí. I keď išlo o povinnú školskú dochádzku, deti navštevovali školu väčšinou len v zimných mesiacoch. V jari a potom jeseni ich rodičia brávali so sebou na polné i domáce práce. Niektorí sa nenaučili čítať a písať a preto bolo v obci viacero ľudí negramotných.

Po vydaní Aponyého zákona v roku 1907 sa vyučovanie na všetkých slovenských školách pomadžičilo. Naši prastarí, či starí rodičia, prípadne rodičia sa takmer zvečera na ráno museli naučiť a hneď hovoriť maďarsky i keď ničomu nerozumeli.

Po vzniku ČSR v roku 1918 sa situácia aj v školstve zásadne zmenila. Jedným z prvých nariadení Ministerstva pre správu a privatizáciu bolo zavedenie slovenčiny do škôl.

Ako základná pracovná vyučovacia pomôcka žiakov bol „griflík“, ktorým sa písalo na malú drevenú tabuľku, ktorá nahrádzovala dnešný zošit. Knih nebolo a tabuľku si po kontrole učiteľom žiak zotrel a písal na ňu ďalej. Učivo sa memorovalo po učiteľovi.

Keďže Slovensko malo málo svojej inteligencie, na výpomoc i do našej dediny prišli českí učitelia. Učili po „československy“, ale deti im lepšie rozumeli ako maďarčine. V roku 1922 bol v ČSR prijatý Malý školský zákon, ktorým sa povinná školská dochádzka predĺžila zo 6 na 8 rokov. Deti do školy nastupovali ako šesťročná.

V rokoch 1930 – 40 bolo v obci 100 – 130 školopovinných detí, ktoré vyučovali dvaja a neskôr traja učitelia. Treba poznamenať, že v jari a v jeseni ich bolo na vyučovaní menej, lebo rodičia si ich nechávali na roboty. Počas vykurovacieho obdobia si drevo nosili z domu, lebo cirkve nemala dosť peňazí na jeho zakúpenie na celé vykurovacie obdobie. Škola bola cirkevná, spravovala ju Reformovaná kresťanská cirkev. Navštevovali ju všetky deti z obce. Na plat učiteľa prispievala polovicou cirkve a polovicou rodičia žiakov cez cirkevné poplatky. Vyučovalo sa dopoludnia i popoludní. Feriálnym dňom bol piatok (voľný deň). Vyučovalo sa aj v sobotu. Po oslobodení sa i ľudčanským deťom otvorila možnosť študovať na stredných školách.

V jeseni 1944, keď sa k obci blížil front, vyučovanie bolo prerušené. Vyučovalo sa v dvoch školských budovách - 3 triedy. Stála oproti vtedajšiemu kalvínskemu kostolu. Teraz tam má postavený dom Jozef Sekletár.

Počas 2. svetovej vojny bola jedna školská budova úplne zničená, druhá poškodená. Po vojne sa v poškodenej budove dočasne vyučovala jedna skupina žiakov. Druhá skupina sa vyučovala v dome židovskej rodiny, ktorá sa nevrátila z koncentračného tábora. Teraz tam stojí budova Jednoty – SD, potraviny a pohostinstvo.

V rámci povojnovej obnovy štát postavil dvojtriednu barakovú školu v priestoroch, kde sa potom vybudovala nová škola. V školskom roku 1946/47 sa ľudová škola premenovala na štátnu ľudovú školu, o niekoľko rokov neskôr na národnú školu. V barakovej škole sa vyučovalo v rokoch 1946 – 60.

Medzitým sa v akcii „Z“ podarilo funkcionárom MNV s občanmi svojpomocne vybudovať dvojtriednu Národnú školu s dvoma učiteľskými bytmi.

V roku 1957 boli vykopané základy a vo februári 1960 sa žiaci stahovali z barakovej do novej školy, do jednej triedy. Vyučovanie bolo dvojsmenné. Postupne sa dobudovala druhá trieda, príslušenstvo, studňa (1965), oplotenie, WC, chodníky (1968). V školskom roku 1960/61 tu vzniká základná deväťročná škola (1 – 5 ročník). Žiaci z vyšších ročníkov dochádzali na školu do Zalužíc. V roku 1963 bola pripravená aj druhá trieda na vyučovanie. V júli 1969 bol zavedený do školskej budovy vodovod. Vykurovalo sa uhlím. Desať rokov trvalo, kým sa škola dobudovala. Všetko sa robilo svojpomocne za ťažkých podmienok, kedy nebolo stavebného mate-

riau ani penazi. V tejto budove sa vyučovalo do 30.6.1982 – 22 rokov.

ONV – OŠ v Michalovciach 18.6.1982 vydal rozhodnutie dvojtriednu ZŠ v Lúčkach s platnosťou od 31.8.1982 zrušiť a žiakov 1. – 4. ročníka priradiť ku ZŠ Zalužice na základe koncepcie o integrácii matotriednych škôl v okrese so súhlasom Rady MNV v Lúčkach.

Inventár škôly bol delimitovaný na ZŠ Zalužice.

Medzi prvých maturantov na Gymnáziu v Michalovciach pochádzajúcich z Lúčok patrili Rozália Snappová, Božena Síteščíková, Michal Mihók (maturoval 1948), Michal Šabák (maturoval 1950), Juraj a Michal Gelatčivci (maturovali 1952), Margita Vasillová (maturovala 1954).

Vysokú poľnohospodársku školu v Košiciach skončil v roku 1952 Ing. Michal Mihók. Prvý z obce získal titul Ing. – inžinier.

Od roku 1945 doposiaľ vysokoškolské štúdium ukončilo 42 ľudí, z ktorých 21 žije mimo obce. Z nich je 19 učiteľov, ktorí pôsobili alebo pôsobia na rôznych stupňoch škôl. V tomto počte sú zahrnutí aj tí, ktorí sa ku nám priženili, či vydali s už ukončenou vysokou školou.

V júni 2000 ukončila lekárske štúdium na Jesseniovej lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Martine naša občianka Jana Podžubánová (vydatá Mitánová), ktorá žije a pracuje v Novom Meste nad Váhom. V histórii našej obce je to prvá lekárka.

V našej obci sa vysťahovalo veľa učiteľov, čo neprospelo kvalite vyučovania, ani výchove žiakov. Uvádzame niektoré školské roky a mená učiteľov, ktorí u nás vyučovali. Škoda, že sa nezachovala školská kronika z predvojnového obdobia.

Zoznam učiteľov:

1844	František Török
1845	František Diós
1852	Gabriel Szarka
1856	Abrahám Lisznay
1864	Menyhért Tóth
1887	Karol Soltész, učil po maďarsky
1894	František Kádár
1901	Alexander Szentpétery
1902	Jozef Révész
1910	Kálmán Feké
1911	Ladislav Benedek
1914	Ján Némethy
1924 – 26	Kroslov (Čech), Folgetová
1928	Podhoranyi, Gizela Plišková
1929 – 30	Jozef Palos (Čech), Bohumil Leden (Čech), dvojtriedka
1930 – 31	Juraj Durovčík, Jozef Tomovčík
1931 – 34	Ján Tomáš z Bracoviec, Koutníková, dvojtriedka
1935 – 38	Karčaňák, Lacko, Palos – oživil kultúru v obci
1939 – 44	Pavol Lacko – riaditeľ, Anna Beňová, Magda Homonayová, Mária Hrehová
1944 – 45	Albert Schneider, Hana Hrivňáková, Rozália Klaciková
1945 – 46	Pavol Lacko – riaditeľ, Mária Hrehová (dvojtriedka)
1946 – 48	Andrej Kutý, (jednotriedka)
1948 – 49	Dezider Sliagyí (jednotriedka)
1949 – 50	Michal Danko
1950 – 51	Juraj Šamudovský
1951 – 52	Milan Jacko (jednotriedka)
1952 – 53	Ján Štefan
1954 – 56	Petraničová, Budkovská
1956 – 57	Margita Tomašulová – Šoltésová, riaditeľka, Andrej Capík, dvojtriedka
1957 – 61	Štefan Vall, riaditeľ, Albina Šepeľáková, dvojtriedka (1957 – 62)
1961 – 71	Tomáš Seman, riaditeľ, Marta Andrášová, dvojtriedka

1962 – 71 Marta Vincová, / 1962 – 71 I, Zuzana Vargová / 1965 – 66 / dvojtriedka
1971 – 73 Tomáš Seman, riaditeľ, jednotriedka
1973 – 82 Ľudovít Džupina, riaditeľ, dvojtriedka
1973 – 81 Tomáš Seman
1982 Ján Sopko, dvojtriedka

Najdlhšie v Lúčkach pôsobili :

- Tomáš Seman z Hažina, pôsobil tu 12 rokov, z toho 9 rokov bo riaditeľom
- Ľudovít Džupina z Hažina, pôsobil tu 9 rokov ako riaditeľ školy
- Marta Vincová z Lúčok, pôsobila tu ako učiteľka 7 rokov

Od roku 1945 do júna 1982, kedy bola škola zrušená, sa v obci za 37 rokov vystriedalo 25 učiteľov.

Od školského roku 1956 – 57 máme už vedenú kroniku Národnej školy Lúčky (založila ju Margita Tomašulová – Šoltésová) a v nej presnú evidenciu učiteľov a počet žiakov až do jej zrušenia v júni 1982.

Niektoré školské roky a počty žiakov :

1956/57 – 1970/71: bola dvojtriedna škola, navštevovalo ju od 36 – 77 detí (51, 53, 45, 69, 72, 77, 63, 58, 52, 49, 42, 36).

1971/72 – 1980/81: je dvojtriedna škola, navštevovalo ju od 20 – 35 detí (30, 29, 31, 28, 25, 20, 22, 21, 27, 35)

Od 1.9.1982 naše školoopovinné deti navštevujú Základnú školu v Zalužiciach vzdialenú 4 km. V školskom roku 1988 / 89 – 66 školoopovinných detí navštevovalo Základnú školu v Zalužiciach. Deti z Lúčok tvorili štvrtinu žiakov celej školy Zalužice, Závadka, Lúčky, Hažín. V školskom roku 1988 / 89 to bolo 36 a v školskom roku 1999 / 2000 – 38 žiakov z Lúčok. Rómski žiaci tvoria polovicu tohoto počtu. Školu v Zalužiciach navštevujú žiaci z obcí Závadka, Lúčky a Hažín. Učiteľia základnej a materskej školy významne pomáhali v spoločenskom živote i pri rozvoji obce.

Školničkou od roku 1950 až do zrušenia školy v roku 1982 bola Mária Hurová Dzvoničková s manželom Jánom. Ján Hura bol aj zriadencom na MNV a ohlasoval miestne správy bubnovaním až do zavedenia miestneho rozhlasu v roku 1961.

Predškolské zariadenie – materská škola / MŠ /

Rastom zamestnanosti žien sa v minulosti čoraz viac naliehavou stávala potreba predškolských zariadení – detských jasí (DJ), materských škôl (MŠ) a školských družín (ŠD).

MŠ pomáhali zamestnaným matkám pri výchove a opatrovaní detí v čase ich zamestnania. Postupne sa poslanie MŠ rozšírilo, plnila úlohu všestranného harmonického rozvoja zaškoloovaných detí. Išlo už nielen o výchovu, ale aj ich vzdelávanie. Učiteľky na tunajšej MŠ mali sťažené podmienky, lebo zaškolovali vekovo zmiešané skupiny detí v jednom oddelení.

V našej obci bola zriadená MŠ 15.5.1957. Výchova sa realizovala v provízornej barakovej – drevenej škole. Navštevovalo ju 34 detí (z toho 14 Rómov). Prvou riaditeľkou MŠ bola Marta Girovská z Michaloviec.

1.8.1963 sa prestahovala do novovybudovanej Národnej školy do jednej miestnosti.

12.10.1966 ONV – OŠ a MNV zriadujú pri NŠ kuchyňu a tak sa mali možnosť staravovať deti materskej i národnej školy.

Po zrušení ZŠ (1. – 4. ročník) od 1.9.1982 ostala trieda voľná. Svojpomocne, najmä rodičia zaškolených detí, zrealizovali rozsiahlu rekonštrukciu budovy ZŠ na MŠ. ONV – OŠ poskytol 150 000 Kčs, hodnota vytvoreného diela bola vyčíslená na 300 000 Kčs. Naši občania bezplatne odpracovali 10 192 brigádnicových hodín. Vymenila sa podlahová krytina, natreli okná, dvere, bola urobená maľovka, vybudované WC, riaditeľňa, ústredné kúrenie na pevné palivo, kotoľňa, žumpa, oplietenie areálu, strecha sa prekryla plechom.

19.8.1991 ONV – odbor školstva prevádzku v MŠ zrušil pre nízky počet detí (5 – 6). Celkove sa v tom období rodilo menej detí, niektoré mladé rodiny sa kvoli bytom odsťahovali do

priznávajú vinu a vinnu. Je riadn ruro, ledo rekonštrukciou sa vytvorilo pre toto predškolské za-
riadenie krásne a funkčné prostredie. Teraz 5 – 6 detí z Lúčok navštevuje MŠ v Závadke
alebo v Zalužiciach.

Škola bola dobre vybavená učebnými pomôckami – televízor, rádio, magnetofón a mo-
derne zariadená. Školský dvor bol vybavený pieskoviskom a preliezkami na hravú činnosť detí.
Materská škola bola v prevádzke od 15.5.1957 do 19.8.1991 – 34 rokov.

Výchovno – vzdelávacia činnosť v MŠ zabezpečovali :

1957 – 60 Marta Girovská, učiteľka – riaditeľka
1961 – 62 Margita Karabelošová, riaditeľka
1961 – 68 Anna Krištofová, vychovávateľka
1963 – 65 Ľudmila Dorčová, riaditeľka
1966 Klára Kubičková, riaditeľka
1967 Sekeráková, riaditeľka
1968 – 82 Marta Dzurjová, riaditeľka
Helena Žobráková (1969 – 73), učiteľka
Anna Piřčová (1974 – 78), učiteľka
Anna Dolinčová (1979 – 81) učiteľka
Ľudmila Hurová (1975 – 77), učiteľka
Fallsová
1982 – 91 Anna Dolinčová, riaditeľka od 1.2.1982 – 1991
V MŠ pôsobila ako učiteľka a riaditeľka 12 rokov (1979-1991)
1982 – 86 Eva Kuchtová, učiteľka
1991 Edita Šperňáková – učiteľka
1988 – 90 Andrea Kráľová, Milena Joneková, - učiteľky
1990 Durkayová - učiteľka
V roku 1990/91 bola jednosmerná prevádzka
Kráľová, Joneková – učiteľky.

Počet detí v rokoch 1974 – 91:

22, 21, 26, 34, 32, 32, 30, 35, 36, 23, 23, 25, 31, 21, 27, 26, 17, 12

Kuchárky v materskej škole:

1966 – 73 Margita Dzudziková
1974 – 78 Alžbeta Štefanová
1978 – 80 Monika Baková
1981 – 91 Marta Bodnariková

Školníčky - kuríčky:

Od r. 1957 Anna Babincová
1968 – 73 Mária Běrešová
1974 – 75 Alžbeta Janáková
1977 Ľudmila Hurová
1978 – 79 Mária Vargová
1981 – 82 Anna Želinská
1983 – 87 Rozália Gecliová
1988 – 91 Kristína Gruliová

Od roku 1984 po zavedení ústredného kúrenia bola zriadená samostatná funkcia kuríč,
ktorú vykonávali Ján Kenderaš (1984-1988) a Viera Kužmňová (1989-1991).

V nedávnej minulosti 10 ľudí z našej obce pôsobili ako učiteľia na rôznych typoch škôl.
Dnes sú už na dôchodku. V súčasnosti pôsobia len traja (2005-2006).

Baraková škola postavená v rokoch 1946 - 1947. Vyučovalo sa v nej do roku 1960

Baraková škola postavená v rokoch 1946 - 1947. Vyučovalo sa v nej do roku 1960

Budova bývalej školy postavená v roku 1960

Vítanie studne pri škole v roku 1965

Kultúrny dom

Obecný úrad

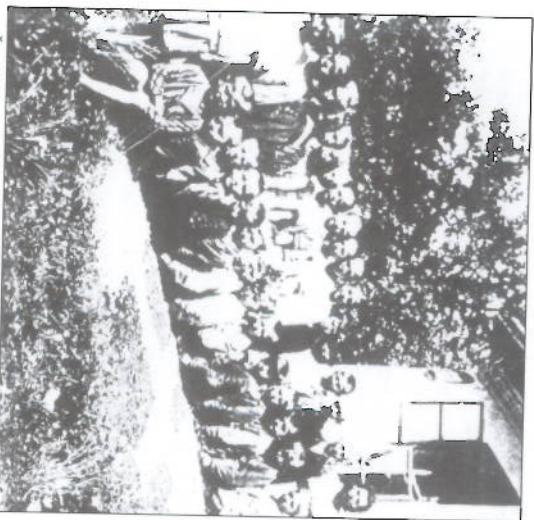
Budova J-SD, potraviny a pohostinstvo

Deti materskej školy - rok 1954

Deti materskej školy - rok 1986 - 1987.
Riaditeľka A. Dolfinicová, učiteľka E. Kuchtová

Časť žiakov školy pri slovenskom štátnom znaku
vyloženom z farebných skličiek - šk. rok 1939-40

Pohľad do interieru MŠ

Základná škola, 1. a 3. ročník - 1956-57

Žiaci ZDŠ Lúčky 1962-63 a 1971-72. Riaditeľ školy Tomáš Šeman, učiteľka Marta Vircová

Kultúrne - spoločenský život

Pred druhou svetovou vojnou neboli všetky naše domácnosti elektrifikované. Ľudia nemali za čo kupovať knihy a časopisy a starší ani všetci nevedeli poriadne čítať. Nazvyš nebolo ani času. Bibliu, modlitebnú knižku a spevník mala skoro každá domácnosť. O to viac sa pestoval folklór a dodržiavali rôzne zvyky. Ľudové piesne sa nôtli všade – na zábavách, svadbách, krstiniách, priadkach, „večurkov.“ Náboženské sa spievali počas sviatkov a rôznych obradov v kostole i doma. Rádio na baterky mal počas druhej svetovej vojny farár Andrej Matušik a Ján Hudák. Rozvoj kultúry nastal po 1945. Podielali sa na ňom rôzne inštitúcie v obci. V roku 1956 bola založená pri MNV Osvetová beseda (OB). Jej prvým spravcom bol poslanec MNV Juraj Škunda. V neobývanej farskej budove bolo na dva roky zriadené miestne kino. Premietalo sa raz týždenne. Filmy sa zapožičiavali z požičovne filmov v Prešove. V rokoch 1957 – 1969 bola správkynou OB Mgr. Margita Šoltésová, 1969 – 1977 Tomáš Seman, 1978 – 1980 Marta Dzurjová, 1981 – 84 Anna Doliničová. Potom sa zriadilo miestne kultúrne stredisko (MKS), ktorého riaditeľkou do roku 1988 bola Viera Balická, po nej Dana Fedorčáková a Anna Doliničová. Cez OB, MKS a spoločenské organizácie sa organizoval kultúrno - spoločenský život v obci.

Slovenský rozhlas začal vysielat' v roku 1923 a z Košíc 1927. V tomto období sme ešte v obci nemali elektrický prúd a na zakúpenie rádia i bateriek tiež nebolo peňazí. Televízia začala vysielat' v roku 1956, štúdio Košice od roku 1962. Celostátné farebné vysielanie začalo v roku 1970. Ľudia všestranne „rástli“ cez školu, rozhlas, televíziu, noviny, časopisy, knihy, ohoťnícke divadlá, rôzne kurzy, besedy, kultúrne akcie poriadané rôznymi organizáciami v obci. Dnes už žijeme v dobe počítačov, mobilov, internetu ...

Ohoťnícke divadlo

Naša obec bola známa v okolí i tým, že sa najmä od roku 1932 do 1955 hrávali v zimnom období každoročne divadelné hry. Ohoťnícku divadelnú činnosť organizovali prevažne učitelia. Vystúpenia boli v školskej budove, vždy v preplnenej triede, viackrát sa opakovali doma aj v susedných obciach. Z roku 1947 sa zachoval úradný list evidovaného Divadelného ohoťníckeho krúžku v Lúčkach s pečiatkou, na ktorej je text : Divadelný ohoťnícky krúžok mládeže v Lúčkach. Pamätníci spomínajú mená niektorých učiteľov, ktorí sa divadlu oduševnene venovali : Podhorany, Pavol Lacko, Mária Hrehovčíková, Ján Tomáš, Magda Homonayová ...

V roku 1932 to bola hra Už sú všetci v jednom vreci, neskôr Hájniová žena, Marnotratný syn, Mlynár a mlynárka, Ženský zákon, Kmotrovcí. V roku 1949 sa hrala hra Hruža, čo sa tu robí. Divadlo hrávali starší žiaci a mládežníci. Priaznivý ohlas u divákov mala hra Bačova žena – dráma z dedinského prostredia od Ivana Stodolu. Nacvičili ju učiteľia P. Lacko a M. Homonayová v rokoch 1942 – 43. Baču hral Pavol Ladič, jeho ženu Zuzana Kniežová – Hudáková, bačovú mamu Anna Kočišová. Ďalej hrali Juraj Baláž, Juraj Čarný, Ján Kotora, Pavol Kalaj a ďalší.

Od roku 1955 do 1985 / 30 rokov / sa divadlo v obci nehralo. V rokoch 1984 – 86 opäť na krátko ožije ohoťnícku činnosť vtedajší predseda MNV Juraj Škunda, sám od svojich mladých liet zariadený ohoťník. V roku 1984 nacvičili hru Vojnárka od A. Jiráska, v roku 1985 Kamenný chodníček od F. Urbánka a v roku 1986 Košielka od O. Zelenku. Hry mali veľký úspech doma i na pódiach vo Vinnom, Remetských Hámroch i v ináčovciach. Herci : Ľubomír Benček, Anna Dolinčová, Ing. Juraj Dolinič, Anton Hura, Milan Hura, Agáta Ladičová, Zuzana Martonová, Ing. Ladislav Sekletár, Zlatica Sekletárová, Jozef Sinčák, bratia Ján a Milan Timočkovi, Marianna Tomašulová, Jana Vatahová, Gabriel Vataha a Jaroslav V'inc.

Majáles, stávanie májov

V minulosti okrem ohoťníckych divadiel sa veľkej obľube tešili školské majálesy, ktoré boli významnou kultúrne - spoločenskou udalosťou v obci. Neskôr sa robili juniálesy. Učteli celý rok pripravovali so žiakmi kultúrny program. Hrala živá, v tom čase cigánska hudba. Slávnosť sa konala vždy na školskom dvore, kde sa zišla celá dedina. Bol to jediný deň, kedy mohli školopínné deti verejne tancovať. V priebehu roka sa na zábavach ani starší žiaci nemohli

cigánska muzika – husle, basa, cimbal, trúbka.

Parobci – mládenci od nepamäti v predvečer 1. mája stavali dievcátám do ich záhrad vysoké, krásne máje bohaté zdobené farebnými papierovými stuhami. Pre mládenčov to bola veľká udalosť, pre dievcátá zvedavosť a prekvapenie. Postavením mája prejavovali náklannosť a lásku svojej miljej. Dnes už len niekoľko piatov v dedine zdobia máje a to tam, kde majú menšie dievcátá. Pripravujú im ich rodičia.

Posledné roky oživil poslanci obecného zastupiteľstva stavanie obecného mája pri predajni Jednota. 30. apríla 2002, v predvečer 1. mája, poslanci obcečení v ľudových krojoch sa previezli v koči ťahanom koňmi celou dedinou nôfiac krásne ľudové piesne. Bola to pozvánka k staveniu mája. Prizeralo sa mu cca 150 ľudí. Hlavnou atrakciou pre deti bolo vozenie sa v koči a sladké občerstvenie od obecného úradu.

Pred Vianocami na tomto mieste stojí každoročne vyzdobený a osvietený vianočný stromček, venovaný celej obci. Pre deti sa v predvianočnom období v kultúrnom domce poriadala akcia „Mikuláš“ s kultúrnym programom a bohatou nádielkou. Táto akcia sa koná každoročne v decembri. Stavanie mája a slávnosť Mikuláša sa realizuje každý rok.

Obecná knižnica

Pri obecnom úrade je v jeho miestnosti zriadená obecná knižnica. Má u nás dlhú históriu. Vždy mala čestné miesto ako brána k poznatkom a k zveľadovaniu duchovného bohatstva. Jej správcami boli zvyčajne učiteľia. V rokoch 1947 – 50 bol knihovníkom obecnej knižnice Michal Tomašujka B., pokladníkom Juraj Čarý ml. Neskôr Marta Ladíková, Tomáš Seman (1967 – 1970), Marta Vincová (1980 – 1992) a od roku 1993 nepretržite Ludmila Jonitová. V minulosti prichádzali knihy do knižnice najčastejšie z Matice Slovenskej z Turčianskeho svätého Martina. Knižnica je otvorená raz týždenne. Navštevujú ju prevažne školopovieňé deti. Obecný úrad každoročne prispieva na doplnenie knižného fondu sumou 10 000,- Sk. V súčasnosti má knižnica 3300 knižných jednotiek. Eviduje 48 stálych čitateľov a 1800 výpožičiek.

Miestny rozhlas (MR)

V roku 1961 sa podarilo funkcionárom vtedajšieho MNV zaviesť v obci MR. Dlhoročný obecný bubeník Ján Hura Dzvonič, zriadenec MNV vtedy zavesil bubon na klinec. Obcou sa na miesto hlasu bubna niesol hlas predsedu a tajomníka MNV, ktorí ohlasovali aktuálne správy. Počas rôznych osláv a akcií sa vysielalo kultúrne rozhlasové okienko a vyhrávala hudba. Bola to pre obec veľká novina. Informačnú úlohu plní MR v i súčasnosti.

Obecná kronika

1. augusta 1966 bola oficiálne založená obecná kronika I. diel. Odvtedy ju nepretržite vedie Mgr. Margita Šotéssová, rod. Tomašujková, narodená v roku 1936, povoláním učiteľka. Obsahuje záznamy pamätníkov, siahajúce až do rokov 1890.

V roku 1996, keď sme 3. a 4. augusta oslavovali 660. výročie prvej písomnej zmienky o našej obci, slávila aj obecná kronika svoje 30 ročné jubileum. Škoda, že sa nezachovali školské kroniky z dávnejšieho obdobia. Stopy po nich zahľadila druhá svetová vojna. Ani obvodová kronika, vedená v sídle obvodu v Zalužiciach, sa po vojne nenašla. Naša obecná kronika je písaná s cieľom slúžiť pre budúce generácie ako svedectvo o živote v našej obci, prípadne pre výskumné účely. Súčasťou kroniky je doposal 6 albumov, v ktorých je vylepený dokumentačný materiál a fotografie. Prílohou kroniky sú magnetofónové pásky, negatívny filmov, medaily, videozáznamy z rôznych podujati.

Prvé celooobecné oslavy pri príležitosti prvej písomnej zmienky o Lúčkach

Obecné zastupiteľstvo 3. a 4. augusta 1996 usporiadalo celooobecné oslavy pri príležitosti prvej písomnej zmienky o Lúčkach. Tá sa nachádza v listinách michalovského panstva z 11.2.1336. Program bol rozdelený do dvoch dní. Oslavovalo sa dôstojne i veselo. Prvý deň (sobota) bolo slávnostné zasadnutie obecného zastupiteľstva za účasti približne 200 ľudí a hostí.

nad Hronom. S históriou obce oboznámila prítomných kronikárka. Zástupkyňa starostu obce informovala o súčasných úlohach a blízkej perspektíve. Zaslúžili občania boli ocenení keramikovou vázou a kvetom. Podujatie prvého dňa sa ukončilo spoločnou večerou. Druhý deň (nedeľa) bolo v Lúčkach veselo. V popoludňajších hodinách vystúpila v kultúrnom dome spevácka skupina Drišliak, hudobno-tanečno-spevácka skupina Mechanik zo SOU polnohospodárskeho v Michalovciach, ženský spevácky súbor Zalužičan zo Zalužíc a umelecko - hudobný súbor z Košíc. Účasť bola veľká, prišli aj ľudia z okolitých obcí. Na dvore pri kultúrnom dome bol postavený stan. Manželky poslancov obecného zastupiteľstva pripravili a podávali účastníkom guľáš. Poslanci sa starali o občerstvenie. Vo večerných hodinách bol ohňostroj, ktorý zabezpečil plk. Ing. Milan Maxim. Bodku za dvojhodinovými oslavami dala večerná tanečná zábava. Z osláv je urobený videozáznam a album fotografií.

Prvé písomné spracovanie histórie a súčasnosti obce vo forme brožúrky vzniklo na podnet starostu obce Eduarda Baláza pri príležitosti osláv 660. výročia prvej písomnej zmienky o našej obci. Pod názvom „Z histórie a súčasnosti obce Lúčky“ ho v roku 1996 spracovala kronikárka Mgr. Margita Šoltésová. Išlo o prvotinu, v ktorej sa stroho, faktograficky a chronologicky uvádzajú niektoré najvýznamnejšie udalosti, akcie a údaje z histórie a súčasnosti obce.

Starosta obce a obecné zastupiteľstvo pripravili veľkolepú oslavu pre občanov.

Druhé celoobecné oslavy

Prvé celoobecné oslavy boli 6. a 7. júla 1996 z príležitosti 660. výročia prvej písomnej zmienky o Lúčkach. Boli veľkolepé, občanom sa páčili.

31. augusta 2002 v sobotu obecné zastupiteľstvo usporiadalo druhé celoobecné oslavy pri príležitosti vysvätenia obecných symbolov a krstu knihy o Lúčkach.

30. augusta v piatok večer bola spoločná večera poslancov nášho obecného zastupiteľstva a ich rodinných príslušníkov s hosťami z družobnej obce Lúčky pri Ružomberku. Predstavitelia družobnej obce prišli so 40 členným folklórnym tanečno-speváckym súborom.

31. augusta v sobotu o 10hod. v kostole Reformovanej kresťanskej cirkvi v Lúčkach boli vysvätené symboly obce - erb, vlajka, pečať. Slovo Božie pri tejto príležitosti kázal miestny farár Juraj Mikloš. Obecné symboly vysvätili i ďalší prítomní kňazi za iné cirkvi, nakoľko naši obyvatelia sú rôzneho vierovyznania. Za rímskokatolícku cirkev Mgr. Roman Palečka, správca farnosti v Remetských Hámroch, za pravoslavnú cirkev Mgr. Mikuláš Sedlický, protorej. správca farnosti v Hažine, za grekokatolícku cirkev sa kňaz z rodinných dôvodov ospravedlnil. Svätiačeho aktu v kostole sa zúčastnilo naše obecné zastupiteľstvo, pozvaní hostia, občania Lúčok i z blízkyh obcí. Pre hosti a pozvaných občanov sa konal slávnostný obed, ktorý pripravili poslanci obecného zastupiteľstva s manželkami a pracovníčky obecného úradu.

Popoludnie patrilo kultúre usporiadanej na futbalovom ihrisku. Prijalo aj počasie. Na tomto podujatí mala premieru naša mužská folklórna spevácka skupina Lučane. Milo prekvapila svojich spoluobčanov. Úspešne sa predstavil folklórny tanečno-spevácky súbor Lučan z Lúčok pri Ružomberku. Spestrili program melodickými ťahavými piesňami a rezkými tancami. Na podujatí vystúpila i ženská folklórna spevácka skupina Zalužičan zo Zalužíc, z Bánoviec nad Ondavou, folklórny súbor z Poruby pod Vihorlatom a z Rakovca nad Ondavou. Popoludnie ľudových piesní a tancov ukončili známy, veľmi obľúbený tanečný súbor Zemplín z Michaloviec.

Súčasťou druhých celoobecných osláv bol krst knihy "Lúčky - história a súčasnosť," ktorej autorka Mgr. Margita Šoltésová, rod. Tomašulová, obecná kronikárka, toho času učiteľka na dôchodku spracovala históriu obce z dostupných písomných materiálov i výpovedí občanov - pamätníkov. Autorka založila a nepretížite 46 rokov vedie obecnú kroniku, ktorej súčasťou sú albumy vypinené dobovými i súčasnými fotografiami a iným písomným dokumentačným materiálom. Knihu krstili starosta našej obce Eduard Baláz a starosta družobnej obce Ing. Antón Druska. Kyticami kvetov a slovami uznania prejavili autorku Edoard Baláz z písomné spracovanie histórie Lúčok. Autorka knihy oboznámila prítomných s obsahovým zameraním tejto publikácie. Obecný úrad venoval knihu každej domácnosti.

Pre deti bola k dispozícii zaujímavá atrakcia - veľká nafukovacia žirafa.

V populudnejších hodinách sa pre všetkých účastníkov osláv podával guláš a občerstvenie.

Oslavy sa pre mnohých končili až po polnoci na diskotéke v miestnom kultúrnom dome. Tuto akciu sponzorovali: RUŽ-MAR Ing. Rudolf Gajda, Chemkostav Michalovce, RIMAG Košice, VOKAL Roško - Kaňuch Michalovce, Sklárstvo Milán Kalaj Michalovce, LIKESS Lubomír Lipai Lúčky, SHR Ján Jankovič ml., Lúčky, Msks PhDr. Milada Tomašuliová Michalovce, ŠIRO - Michal Široochman Michalovce.

Občanom sa toto podujatie páčilo. Svedčili o tom početné pozitívne ohlasy. Bola to ďalšia pre obec veľkolepá akcia, ktorú usporiadal obecný úrad a obecné zastupiteľstvo, so starostom Eduardom Balážom.

Kultúrne podujatie v Lúčkach

02. apríla 2006 popoludní usporiadalo Zemplínske osvetové stredisko v Michalovciach a Krajské osvetové stredisko v Košiciach v našom kultúrnom dome Krajskú prehlíadku sólistov tanečníkov v ľudovom tanci. Súťaž sa zúčastnili folklórne súbory : Borievka, Hornád, Vesna, Zemplín, Parchovianka, Tepličán, Folkmarčanka, Kluknavčanka, Kilperčan, Bolo to pre našich občanov krásne kultúrne podujatie.

Mužská folklórna spevácka skupina Lučáňe

Ľudové súbory sú v súčasnosti najvýznamnejšími nositeľmi folklóru. Tejto úlohy sa úspešne zhostuje aj náš folklórny súbor - mužská folklórna spevácka skupina Lučáňe. Je to mladý súbor, ktorý vznikol v roku 2002 pri tunajšom obecnom úrade. Má deväť členov. Jeho úlohou je zachovávať a šíriť ľudové piesne z oblasti Zemplína. Za krátku dobu svojej existencie sa dostal do povedomia širšej verejnosti v regióne. V jeho repertoári prevažujú piesne parobské, regurútske, vystahovalecké, ľúbostné ... Súbor tvoria : Ing. Rudolf Gajda - vedúci, Eduard Baláž, Alexander Banom - harmonikár, Milán Hura, Ján Jankovič str., Ing. Vladislav Kociš, Marek Lugoš, Gabriel Pariza, Jaroslav Vinc. V súbore hostuje Mgr. Ján Varady - harmonikár. Majú krásne hlasy. Doposiaľ vystupovali v blízkych Zalužiciach, v Porube pod Vinohratom, v Rakovci nad Ondavou, na Zemplínskych slávnostiach v Michalovciach, na folklórnych slávnostiach vo Vinornom, na folklórnom festivale Zemplína v areáli rekreačného strediska Zemplínska šírava-Hôlka a na matičných oslavách v Lastomíri. Vystúpili aj v družobnej obci Lúčky pri Ružomberku, kde sa konali Dolnoliptovské folklórne slávnosti pod Chočom. Nas veľmi teší, že v rámci svojho voľného času reprezentujú našu obec.

Vystupujú v bielych ľudových krojoch s čiernymi našitými ozdobami. Na hlavách majú čierne klobúky. Vo svojom repertoári majú v súčasnom období 65 piesní. Jednu z nich Lučáňski špiváci nazývajú svojou "hymnou". Zložil ju Marek Lugoš. Jej text :

1. *Ej, tot valal co še Lučky vola,
znaju o nim ľudze dookoľa.
Znaju ľudze okolo Štravy,
kec lučaňe sebe zašpivali.*
2. *Ej, lučane to šumni špivaci,
kec ich vidzim šerco mi podskoči:
Šerco skoči i slizy padaju,
kec lučaňe teraz tu špivaju*

3. *Ej, chodza špivac po calym chohtarú,
až še šicke verchy ozývajú.
Chohtar veľky, ľudze ich poznajú,
kec lučáňsky chlopi zašpivajú.*

Prvé folklórne slávnosti na novom amfiteátri

29. augusta 2004 v nedeľu popoludní usporiadalo obecné zastupiteľstvo na novom amfiteátri 1. folklórny festival v Lúčkach. Začala sa tým nová kultúrna tradícia v obci. V príjemnom prostredí medzi vysokými topolami sa celé popoludnie niesli krásne ľudové piesne a ukážky rôznych tanečných žánrov a ľudových zvykov. Vystúpilo šesť súborov z regiónu. Slávnosť otvorila naša mužská folklórna spevácka skupina Lučáňe. Vystriedala ich ženská spevácka skupina

Zalužičan. Slovom, piesňami, tancom a ľudovými zvykmi sa predstavili Rakovčan z Rakovca nad Ondavou a Porubian z Poruby pod Vihorlatom. Oživenie na pódium doniesol tanečno-spevácky súbor Slniečko - žiari 1.ZŠ Michalovce. Celé ozvučenie pripravoval Gabriel Pariza. Kultúrne akcie sa zúčastnilo okolo 300 ľudí z Lúčok a blízkych obcí. Vo večerných hodinách bola v kultúrnom dome pre mladých a starších diskotéka.

Druhé folklórne slávnosti

14.augusta 2005 v nedelu popoludní sa u nás konali druhé folklórne slávnosti za účasti našich občanov a milovníkov folklóru z blízkych obcí na amfiteátri. Slávnosť otvorila naša mužská folklórna spevácka skupina Lúčaňa. Okrem folklórnych súborov z okolitých obcí úspešne sa predstavila Rómska detská tanečno-spevácka skupina Romano jilo / rómske srdce /z Lúčok pod vedením Zlataše Kančiovej, tancom sa predstavili aj rómske ženy zo skupiny Mix dance / zmes tancov /, ktorú pripravila Jana Banomová. Súbor Svojina z Michaloviec prispel do programu spevom a tancom. Oživením kultúrneho programu bolo vystúpenie 40 členného súboru Lúčan z družobnej obce Lúčok pri Ružomberku. Bodku za kultúrnym programom dala skupina Ješenovský 16-torak.

Starosta obce Eduard Baláž na záver programu odovzdal v mene obce Lúčky všetkým účinkujúcim súborom Ďakovný list za aktívnu účasť a podporu uchovania a šírenia folklórneho bohatstva.

Celé nedelne popoludnie sa dedinou a lúčanským chotárom niesli ľubozvučné melódie ľudových piesní a prítomní videli rôzne tanečné choreografie.

Večer sa na amfiteátri konala pre širokú verejnosť diskotéka, ktorú viedli Radovan Ivančík a Peter Škunda.

Družobné obce

V materiáli „Súpis miest a obcí SR z roku 2002 pod písmenom „L“ sú uvedené tri obce s rovnakým názvom Lúčky :

1. Lúčky pri Ružomberku
2. Lúčky pri Michalovciach
3. Lúčky pri Žiari nad Hronom

Starosta našej obce Eduard Baláž nadviazal v roku 1995 prvý písomný i osobný styk s dvoma uvedenými obcami a ich starostami. Spolupráca sa rozvíja najmä v kultúrnej oblasti.

Na celooobecných oslavách 660. výročia prvej písomnej zmienky o našej obci sa ako hostia zúčastnili starostovia z obidvoch družobných obcí Lúčky. Za Lúčky pri Ružomberku starosta Antón Druška a Lúčky za Žiari nad Hronom starosta František Pribilinec.

21. - 22. septembra 1996 na 2. Folklórnych slávnostiach pod Chočom v Lúčkach pri Ružomberku sa zúčastnil náš starosta obce a niektorí poslanci. V dňoch 8. - 10. augusta 1997 zavítal k nám z družobnej obce Lúčky pri Ružomberku súbor – folklórna skupina „Lúčan.“ Vystúpili v našom kultúrnom dom. Predstavili nám zvyky, piesne a tance svojho rázovitého Liptova. Spoluúčinkovala ľudová hudba „Pltník.“ V dňoch 21. - 22. júla 2001 sa na 7. ročníku Dolnoliptovských folklórnych slávnostiach pod Chočom zúčastnili poslanci nášho obecného zastupiteľstva s rodinnými príslušníkmi a mužská hudobná skupina „Hnojňane“ so zemplinským folklórom. Naši „reprezentanti“ boli prijatí na obecnom zastupiteľstve, prezreli si obec a okolie, areál kúpeľov Lúčky a zúčastnili sa na kultúrnom programe.

Дня 07. децембра 2005 року пописали староста нашої об'єднаної громади Іван Петрович Вуїласеніє та староста об'єднаної громади Великі Луцькі на Україні Іван Петрович Вуїласеніє о сполученні в області господарській, культурній, освітній, спортивній, туристичній та інших сферах в особливості в області господарській. В сучасній обидві са підготували обидві сполучення. Дня 13. маія 2006 в місті Львіві. Дня приєднання Ужгород - Ужгород са штемпем обидвох старостів в Ужгороді.

ЗАЯВА ПРО СПІВРАЦЮ

Керуючись прийнятими угодами укладеною між Українською та Словачською республіками, дня 5. 12. 2000 про міжнародну співпрацю, намагаючись про зміцнення приятельських взаємин, співпрацю та поглиблення взаємної поваги, довіри, порозуміння, голова села Великі Луцькі на Україні та староста села Луцьки у Словаччині виражають переконання, що сприятимуть взаємині між Словачською республікою – членом Європейського союзу та Українською республікою, яка робить зусилля про включення до європейських структур є неминучими для розвитку обидвох народів та основою всебічного розвитку їх громад у військовій та економічній Європі та в цьому дусі хочуть розвинути взаємну співпрацю між

село Великі Луцькі та село Луцьки.

Ми переконані, що в дусі порозуміння довести до високі співпраці зміцнення союзів обидвох сторін та утворення добрих атмосфер для розвитку співпраці у всіх сферах в особливості в області господарській, культурній, освітній, спортивній, туристичній та при взаємних зустрічах громадян та народів.

Сторони виражають переконання, що взаємині між громадами та сполучення допоможе утворити трипати та інші відносини між громадами сіл. Вищенаведені сторони приступають до підписання угоди про

Сторони села Луцьки
Іван Петрович Вуїласеніє
Великі Луцькі, 7. 12. 2005

Громада Словаччини села Луцьки
Іван Петрович Вуїласеніє
Великі Луцькі, 7. 12. 2005

ВУІЛАСЕНІЄ О СПОЛУЧЕННІ

Рішаче са засадами зміни узавреї між Українською республікою та Словачською республікою, зо дня 5. 12. 2000 о європейській співпраці, устатковані са о поглибленні приятельських взаємин, співпрацю та поглибленні взаємної поваги, довіри, порозуміння, голова села Великі Луцьки на Україні та староста села Луцьки у Словаччині виражають переконання, що сприятимуть взаємині між Словачською республікою – членом Європейського союзу та Українською республікою, яка робить зусилля про включення до європейських структур є неминучими для розвитку обидвох народів та основою всебічного розвитку їх громад у військовій та економічній Європі та в цьому дусі хочуть розвинути взаємну співпрацю між

об'єднаної Великі Луцьки та об'єднаної Луцьки.

Стани сполучення, що в дусі порозуміння довести до високі співпраці зміцнення союзів обидвох сторін та утворення добрих атмосфер для розвитку співпраці у всіх сферах в особливості в області господарській, культурній, освітній, спортивній, туристичній та при взаємних зустрічах громадян та народів.

Стани виражають переконання, що взаємині між громадами та сполучення допоможе утворити трипати та інші відносини між громадами сіл. Вищенаведені сторони приступають до підписання угоди про

Сторони села Луцьки
Іван Петрович Вуїласеніє
Великі Луцькі, 7. 12. 2005

Сторона об'єднаної Великі Луцьки
Іван Петрович Вуїласеніє
Великі Луцькі, 7. 12. 2005

SPOLUOBYČENSKÉ ORGANIZÁCIE

Spoločenský a kultúrny život v obci po druhej svetovej vojne (od roku 1945) pomohla MNV organizovať osvetovú besedu (OB), miestne kultúrne stredisko (MKS) a zbor pre občianske záležitosti (ZPOZ) zriadené pri MNV a spoločenské organizácie združené vo vtedajšom národnom fronte (NF). Spoločenské organizácie sa podieľali najmä na tejto činnosti: pomáhali MNV pri plnení volebného programu, pri skrášľovaní životného prostredia, organizovali voľný čas detí, mládeže i dospelých a venovali sa humannej činnosti. Jeden občan bol registrovaný a často aj aktívny v niekoľkých organizáciách.

Slovenský zväz žien (SZŽ)

V Lúčkach bol SZŽ založený v roku 1948. Jeho prvou predsedkyňou bola Mária Tomášová. Členskú základňu viedy tvorilo okolo 40 žien. Hromadne sa ženy prihlásili na odber ženského časopisu Slovenka, ktorej prvé číslo vyšlo 20. 2. 1948. Poniektoré ju odoberajú až doposiaľ (A. Kočišová). V rokoch 1962 – 63 bola predsedkyňou SZŽ Mária Ladičová (Monterová) v roku 1972 Margita Lugošová a v rokoch 1973 – 1990 Zlatica Sekletárová. Za pomoci dozorného výboru Jednota-SD základná organizácia SZŽ organizovala pre ženy kurz varenia – 1974, pečenia – 1983, studenej misy – 1987 a šitia - 1980. Na záver kurzu bolo spoločenské posedenie aj za účasti rodinných príslušníkov. Ženy sa zúčastňovali brigád na skrášľovaní obce. S MNV organizovali súťaž o najkrajší dvor a predzáhradku. Každoročne realizovali výstavku vianočné zhotovených ručných prác. V rámci Dňa kvetov 23.mája členky výboru navštevovali chorých a prestarých občanov a obdarovali ich kvetmi a sladkosťami. Organizovali zber papiera, skla, handier a obnoseného šatstva. Účinkovali ako herci amatéri v ochotníckom divadle. Keďže ženy boli aj členkami červeného kríža a zboru pre občianske záležitosti, všetky akcie organizovali spolu.

Československý červený kríž (ČSČK)

V obecnej kronike je zápis o práci ČSČK od roku 1969, ale táto organizácia bola založená skôr. Do roku 1973 bol jej predsedom Juraj Mikloš, farár Ref. kr. cirkevi. Neskôr bola predsedníčkou Olga Hamariová, potom Božena Sinčáková (1974 – 1984) a od roku 1985 do roku 1990 Anna Doliničová. Zdravotnícku osvetu ZO ČSČK realizovala formou prednášok a besied, ktoré viedli lekári obvodného zdravotného strediska (OZS) zo Zalužíc. Výbor sa zameriaval aj na šírenie myšlienky bezplatného darčovstva krvi. V roku 1979 darovalo krv bezplatne osem darcov, v roku 1980 už 14. V minulom období krv darovali Alžbeta Banová, Alžbeta Vasilová, Ján Ladič ml., ...

ÚV – SČK v Bratislave udeľuje za dobrovoľné darcovstvo krvi bronzovú, striebornú, zlatú a briliantovú Jánskeho plakety.

V Lúčkach je niekoľko dobrovoľných darcov krvi, ktorí chodia na odbery pravidelne už 10 i viacej rokov.

Nositelmi zlatej Jánskeho plakety sú :

- Martin Horňák, dostal ju v roku 1998. Krv daruje nepretržite od roku 1984
 - Anna Želinská, dostala ju v roku 2001. Krv daruje nepretržite od roku 1989
 - Podmienky na udelenie zlatej Jánskeho plakety už splnila aj Jana Vatahová
- Je dobrovoľnou dárkyňou od roku 1989

Nositelom striebornej Jánskeho plakety je :

- Jaroslav Ladič, dostal ju v roku 1998
- Miloš Karchňák, dostal ju v roku 1998

Nositelmi bronzovej Jánskeho plakety sú :

- Ing. Juraj Dolinič, dostal ju v roku 1982
- Gabriel Vataha, dostal ju v roku 1994
- Eva Banomová, dostala ju v roku 1996
- Viktor Maček, dostal ju v roku 2001

V súčasnom období je darcom krvi i Petra Ladičová a Pavol Podžuban, ...

Zdravotnícku ambulanciu ani lekára sme v obci doposiaľ nemali. Obvodné zdravotné stredisko je v blízkych Zalužiciach. Pracovali tam MUDr. Juraj Duda 1961 – 1975, MUDr. Anna Bubarová od 1.9.1975 - 31.10.1979 a od 1.11.1979 doposiaľ MUDr. Eva Spiššáková. Od 1. 1. 2004 si zriadila ambulanciu v rodinnom dome v Michalovciach. Poliklinika je v Michalovciach. Deti do 15 rokov majú svojho lekára – pediatra v Michalovciach.

Zbor pre občianske záležitosti (ZPOZ)

V roku 1953 boli pri MNV vládou zriadené dobrovoľné aktivity na organizovanie rôznych občianskych obrádov a slávností. Dostali pomenovanie zbor pre občianske záležitosti (ZPOZ). Zbor tvorili niektorí poslanci MNV a ďalší aktívni občania. Bol pomocníkom MNV pri organizovaní týchto podujatí: uvítanie detí do života, životné jubileá, rozlučka s brancami, návšteva dlhodobó chorých, pozdrav žien na MDŽ a Deň matiek, rozlučka detí MŠ pred vstupom na ZŠ, občianske pohreby. V našej obci bol ZPOZ založený v roku 1972. Jeho prvým predsedom bol Juraj Škunda, vtedajší tajomník MNV. V rokoch 1983 –1990 ho viedla Mgr. Margita Šotésová, poslankyňa MNV. Členkami ZPOZ boli Anna Doliničová, Anna Jankovičová ml., Viera Kravetzová, Zlatica Sekietárová, Jana Valahová, Marta Vincová. Od roku 1983 je vedená Pamätná kronika ZPOZ. Po roku 1990 ZPOZ prerušil svoju činnosť. Od roku 1995 niektoré akcie organizuje obecne zastupiteľstvo napr. stretnutia s dôchodcami, Mikuláš, prijatie protifašistických bojovníkov.

Socialistický zväz mládeže (SZM)

Mladí ľudia boli organizovaní v spoločenskej organizácii SZM. Zvyčajne boli členmi aj telovýchovnej jednoty, zväzarmu, požiarnej ochrany ... Spoločne organizovali jednotlivé akcie. Podieľali sa na skrášľovaní obce – natierali valčkové a rozhlasové stĺpy, ploty pri škole a MNV, upravovali verejné priestranstvá a zapájali sa do rôznych kultúrno – spoločenských a športových podujatí. Na schôdzkovej a rôznu zaujímavú činnosť využívali klub mladých, miestnosť v areáli obecného úradu.

V Lúčkach bol SZM založený v roku 1955. Predsedami boli Ing. Vladimír Ladič (1972 - 1973), Anna Gajdová, Viera Kravetzová (1978), Marianna Tomašulová (1988), Milian Hura (1989 – 90).

Niektorí predsedovia Zväzarmu (zväz pre spoluprácu s armádou) - Ing. Vladislav Kočíš (1971), Milian Vinc (1972 – 73).

Zväz požiarnej ochrany (ZPO)

Po roku 1872 vznikali v mnohých obciach dobrovoľné hasičské zbory. Pravdepodobne vznikol i v našej obci, ale z dostupných prameňov sme sa nič konkrétnejšieho nedozvedeli. Z výpovedí pamätníkov sme zaznamenali, že miestny dobrovoľný hasičský zbor bol v Lúčkach založený, alebo obnovený v roku 1924. Jeho veliteľom bol Michal Jenčík. Zbor mal ručnú striekačku ťahanú koňmi. Členovia mali požiarňickú rovnosť. Po oslobodení v roku 1946 sa obnovila počas vojny prerušená jeho činnosť. Mladí požiarníci sa každoročne zúčastňovali obvodných a okresných súťaží. Členovia výboru robili pred vykurovacím obdobím vo verejných budovách i v súkromných domoch preventívne prehliadky komínov a pôjdov. Veliteľom bol dlhé roky Ján Jankovič a od roku 1983 Michal Tomašula B. V súčasnom období má obec hasičskú striekačku a po rekonštrukcii je požiarňa zbrojnica.

Slovenský zväz záhradkárov (SZZ)

SZZ bol v Lúčkach založený v roku 1965. Mal cca 50 členov. Podieľal sa na odbornej i teoretickej príprave členov na pestovanie ovocia a zeleniny, organizoval výkup dopostovaných prebytkov a účasť na okresných výstavách ovocia a zeleniny. Pre záujemcov - pestovateľov výbor zabezpečoval spoločné objednávky ovocných stromčekov a šípových ruží. Predsedami boli Michal Tomašula Boďák, Ing. Juraj Šotés a Eleonóra Vargová.

V dôsledku spoločenských zmien po roku 1989 spoločenské organizácie zanikli.

Zabery zo svadieb - roky 1947, 1961, 1971

Z kurzu varenia a studenej misy v rokoch 1974-1987

“Mikuláš”
2001

Zbor pre občianske záležitosti

Majáles na školskom dvore - 1942-43

↕ Stavenie mája rok 2002

Herečky A. Doljnicová a J. Vatahová z divadelnej hry Kamenný chodník - 1985

Divadelná hra - Vojnarka

Herci hrajúci v divadelnej hre "Kmoťrovi" z roku 1948. Zľava Michal Hura, Zuzana Hricutová, Ján Seketár, Maria Balážová, Michal Savčák, Margita Seketárová a Michal Baláž

Najstariši občani prihádzajúci na oslavy.

Starostovia z družobných obcí - Lúčky pri Žiari nad Hronom, Lúčky pri Michalovciach a Lúčky pri Ružomberku (F. Pribilinec, E. Baláž, A. Druska)

Folklorový súbor "Pľtník" a "Lúčan" z Lúčok pri Ružomberku

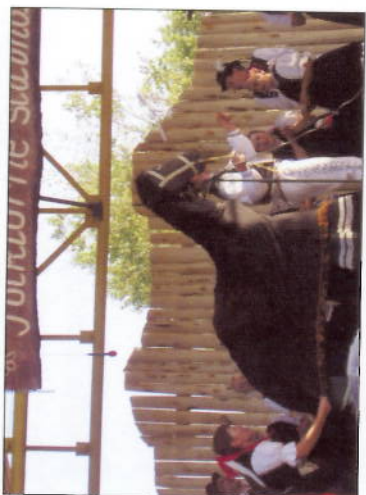
Na návšteve družobných obcí Lúčky pri Ružomberku a Lúčky pri Žiari nad Hronom, z príležitosti 7. ročníka Dolnoliptovských folklórnych slávností pod Chočom 2001, s mužskou speváckou folklórnou skupinou „Hnojňane“

— mládežní svazkové přehládky svíslkové tállečíllov
v řídovom tanci v kulturnóm dome - 2006

Sportova cinnost

Šport bol medzi mladými vždy obľúbený i keď športový život v obci bol po celé obdobie viac živelný ako organizovaný. V rokoch 1970 – 80 SZM organizoval obľúbené turistické výstupy na Vihorlat, Sminský kameň, Morské oko, Kyjov, Viniansky hrad. Na našej strane Zemplínskej šíravy organizovali športové súťaže a v kultúrnom dome stoiný tenis a šach. Zúčastňovali sa branných pretekov a zrazu mladých. Chlapci boli členmi futbalového klubu. V priebehu rokov sa mládež v nedeľu popoludní schádzala na školskom dvore, kde sa odohrávali priateľské volejbalové stretnutia. Zahrať si mohol každý. Keď predtým sa mladí venovali: šachu, stolnému tenisu, teraz je to karaté, aerobik, tenis, vodné športy a iné. Pamätníci spomínali, že v rokoch 1930 – 40 si v nedeľu popoludní okrem chlapcov z času na čas na lúčkach zahrali futbal aj dospelí muži. V roku 1972 Telovýchovná jednota v Lúčkach / TJ / dostala od JRD Širava pozemok na vybudovanie futbalového ihriska. Vtedajší riaditeľ tunajšej školy Tomáš Seman úspešne viedol družstvo mladých futbalistov. Jeho odchodom zo školy a tým aj z Lúčok futbalový klub zanikol. Je zaujímavé, že ako fanúšikovia futbalu ani raz nevynechali dvaja prestarli skaini diváci – Ján Kalaj 79 ročný a Ján Hura 75 ročný. V roku 1999 bol opäť založený futbalový oddiel. Mužstvo hralo v Sobraneckej lige neregistrovaných hráčov. V roku 2000 bolo prihlásené do III.B triedy futbalovej ligy okresu Michalovce. V jesennej časti sa dostalo na čelo tabulky. V júni 2000 bolo oficiálne zaregistrované ako Obecný športový klub Lúčky, ktorého predsedom je Vladimír Joni. V období jeseň – jar 2000 / 2001 hrali III.B triedu, stali sa víťazmi a postúpili do II.B triedy okresnej ligy. Do súťaže je zapojený aj dorast.

Obecný úrad podporuje rozvoj futbalu. Bezplatne poskytuje futbalistom miestnosť pre našich hráčov, pre súperov, rozhodcov, sprchy a sociálne zariadenia. Za týmto účelom bola vykopaná nová studňa v priestoroch stavebného dvora. OčÚ dal urobiť striedačky i lavičky okolo futbalového ihriska. Bezplatne im poskytuje spoločenskú miestnosť na rôzne akcie i tanečné zábavy. Činnosť klubu podporujú aj sponzori. Jeho vedenie organizuje kultúrne podujatia na získanie financií.

Od roku 1990 sa každoročne koncom augusta alebo začiatkom septembra koná na futbalovom ihrisku Športový deň pod záštitou starostu obce. Úspešne ho organizujú poslanci obecného zastupiteľstva. Pre deti a mládež sú pripravované rôzne športové hry, dospelí hrajú priateľský futbalový zápas. V ďalšej časti popoludnia je zaradená atrakcia – ohňostroj, spevácke a tanečné skupiny, diskotéka. V roku 2001 účastníkov zabával výstup detí v teplovzdušnom balóne na ploche futbalového ihriska.

V rokoch 1999 – 2001 sa oproti obecnému úradu vybudoval všesportový areál. Je tam tenisový kurt, môže sa hrať nohejbal, sú zabudované koše na basketbal. Časť areálu je zaradená pre deti – preliezačky, šmykáčky, hojdačky, pieskovisko. Areál je oplotený. Je v ňom postavený altánok na odpočinok.

Pohľad na nedeľný futbalový zápas

Športový deň 1993, preteká deťi

Športový deň 1999

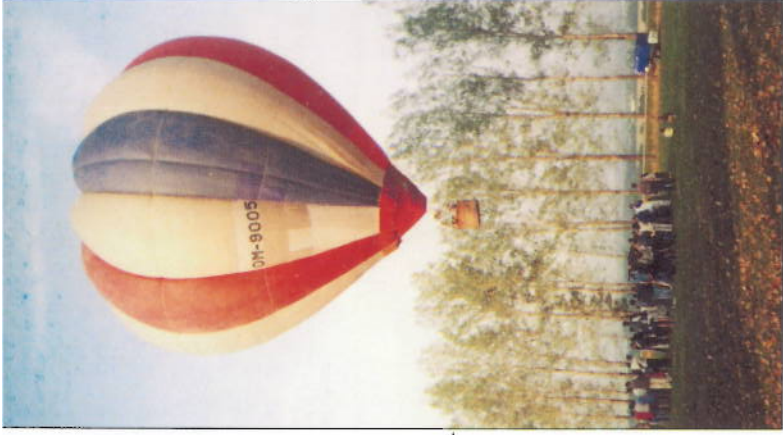
Futbalové družstvo Lúčok, víťaz III.B futbalovej triedy, rok 2001

Športový deň 2001

Športový deň 2001

Výstavba tenisového kurtu v rámci VPP, rok 2000 - 2001

Pohľad na novovybudovaný tenisový kurt

Celoslovenske stretnutie motorkarov na ZS - prejazdu ovcou

Cirkvi a náboženske vyznanie obyvateľstva

Kresťanstvo je jedno z najrozšírenejších náboženstiev na svete. Vzniklo vo východnej časti Rímskej ríše v Palestíne počiatkom nášho letopočtu. Od tých čias sa postupne šíriло do celého sveta. Kresťania boli od začiatku kruto prenasledovaní pohanmi a Židmi, ale v roku 313 vydal cisár Konštantín Veľký dekrét, tzv. Edikt milánsky, ktorý zaručoval náboženskú slobodu aj kresťanom. Kresťanstvo od začiatku svojich dejín malo akoby dve hlavné oblasti svojho pôsobenia: východ a západ. Západnú nazývame rímska Cirkev a východnú grécka Cirkev. Rozlišovali sa najmä podľa liturgickej reči a obradu.

Už v 6. storočí začal rozkol v kresťanskej cirkvi, ktorý vyvrcholil v roku 1054 definitívnym rozdelením na východnú a západnú cirkev.

Na Slovensku má kresťanstvo vyše tisícročnú tradíciu. Na Veľkej Morave šíriili slovo Božie franskí misionári, ale pevný základ mu dala až východná, byzantská misia Sv. Cyrila (Konštantína) a Metoda, ktorá sa začala v roku 863. Spomínaní bratia vytvorili prvé slovenské písmo odvodené z gréckej abecedy. Tomuto písmu ľud veľkomoravský rozumel. Tento fakt mal za následok veľký rozvoj kultúry, vzdelanosti a rozširovania kresťanstva východného obradu. Po zániku Veľkej Moravy a vzniku uhorského kráľovstva sa na území Slovenska začína jednoducho presadzovať západná, rímska liturgia. Obidve liturgie pretrvali až do dnešných dní. K východnému obradu patria veriaci gréckokatolíci a pravoslávni. K západnému rítu rímskokatolíci a veriaci protestantských cirkví, ktoré sa počas Reformácie hnutia odčlenili od rímskokatolíckej cirkvi. Proces Reformácie začal v 16. storočí. V prvej polovici 17. storočia sa časť kňazov východného obradu spolu so svojimi veriacimi zjednotilo s katolíckou cirkvou a tak vznikla uniátska (gréckokatolícka) cirkev. Táto konfesionálna pestrosť bola typická hlavne pre obce na východe Slovenska. I v našej obci máme historicky doložených rímskokatolíkov, protestantov (kalvínov a luteránov), gréckokatolíkov a od konca 18. storočia ľudí židovského vierovyznania. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že často dochádza k zlej interpretácii pojmov ruskák a žid. Pojem ruskák, často nesprávne stotožňovaný s Rusinom, nevýjadruje národnosť ale konfesionálnu príslušnosť. Rusnákom naši predkovia nazývali veriacich východného obradu. Slovo žid v náboženskom zmysle vyjadruje veriaceho židovského vierovyznania. Takýto veriaci sa nemusel hlásiť k židovskej národnosti (Žid). V našich podmienkach židovskí veriaci uvádzali i národnosť maďarskú či nemeckú. V 20. storočí sa náboženská rôznorodosť v obci ešte viac rozrástla.

Až do konca 18. storočia nemali naši predkovia reálnu možnosť slobodne si vybrať svoje náboženstvo. V tomto ohľade boli veľmi závislí od svojho zemepána. Platila zásada „Cuius regio, eius religio – Čí je majetok, toho je náboženstvo“. V tomto ohľade trochu v lepšej pozícii boli veriaci východného obradu. Ich sa problém Reformácie vôbec nedotkol. V Uhorsku okrem toho platilo i patronátne právo. Zemepán, ktorý bol zároveň patrónom kostola, mohol do kostola pozvať kňaza podľa svojej ľubovôle. Oficiálne náboženskú slobodu, s istými obmedzeniami, získal vidiecky ľud až koncom 18. storočia. Veľká závislosť od svojho zemepána však deklarovanú náboženskú slobodu pre poddaných posuvala skôr do teoretickej ako praktickej možnosti.

V súčasnom období je na Slovensku 12 štátom registrovaných cirkví. Naši občania sú rôzneho vierovyznania. Podľa sčítania ľudí, domov a bytov sa hlásili k jednotlivým náboženstvám takto:

	1991	2001
	510 obyv.	512 obyv.
rímskokatolícke	236	250
gréckokatolícke	55	57
pravoslávne	47	50
Reformované kr. (kalvínske)	123	110

evanjelické augsburského vyznania (lut.)
nábož. spol. Jehovovi svedkovia
iné a nezistené
bez vyznania

8
20
16
1

V sčítacom roku 1991 neboli niektoré náboženstvá a náboženské spoločnosti zistené.
Časť obyvateľstva sa nezúčastňuje pravidelne náboženského života.

Reformovaná kresťanská cirkev (kalvínska)

Je rozšírená najmä na južnom Slovensku. V Uhorsku sa rozvíjala od obdobia Reformácie. Od roku 1907 pôsobila pod názvom Uhorská Reformovaná cirkev. Po vzniku ČSR 1918 bola vybudovaná jej nová organizácia – Reformovaná cirkev na Slovensku a Zakarpatskej Ukrajine. Po oslobodení najmä od roku 1949, sa jej postavenie zásadne zmenilo. V súčasnom období má názov Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku.

História Reformovaného kresťanského cirkevného zboru v Lúčkach

Presný dátum založenia Reformovaného kresťanského zboru v Lúčkach sa nám nepodarilo zistiť. Podľa „Liber Ecclesiae“ z roku 1618 sa dozvedáme : „Náležia k nemu dcérocirkvi Blahé Revištia, Jovsa, ... Nota : Kvon dam Lucska fuit mater Eccisia, filiales pertinentes Feksháza (Fekišovce), Závadka, Kigessen (Hažín), nunc antem Pastor Hanainaensis illis inservit.“ Z uvedeného prameňa sa usudzuje, že v roku 1618 v Lúčkach už kalvínsky kostol a zbor bol.

Protireformácia veľmi skoro zmieta našu matkocirkev. Lúčky boli potom dcérocirkvou a matkocirkev bola v Hnojnom. Lúčiansky kostol získali údajne rímskokatolíci. V 18. storočí boli Lúčky opäť matkocirkevným zborom. Z toho usudzujeme, že kostol získali od katolíkov späť. Stál na kopci smerom na Sobrance vľavo, kde je teraz dom číslo 169 (V. Joni). Nezachovali sa písomnosti o jeho vybudovaní. Ale prvý zachovaný písomný záznam je z roku 1764. Potom bol opravovaný v rokoch 1810, 1851, 1922, 1936. Až do novembra 1944, kedy bol pri oslobodzovaní Lúčok zničený, sa v ňom konali kalvínske služby Božie. Do roku 1959, kedy bol nový kostol postavený a posvätený, sa náboženské obrady konali na fare a vo farskom byte.

Prehľad farárov Reformovanej kresťanskej cirkvi / kalvínskej / v Lúčkach.

1717 –	Martin Migléci (z Tušíc)
1747 – 1766	Štefan Szepesy
1767 – 1787	Pavel Szentmártoni
1787 – 1792	Andrei Markus
1793 – 1831	Andrei Kalay
1831 – 1838	Jozef Meleg
1839 – 1847	Štefan Ricko (Hričko?)
1848 – 1851	Gabriel Csengeri
1851 – 1864	Juraj Dioszefly
1864 – 1881	Ján Petráss, (pochovaný je údajne na Lúčianskom cintoríne, ale miesto nepoznáme).

7.3.1882 – 31.8.1940 Štefan Szakal. Narodil sa 19.8.1857 v Stretave. V Lúčkach pôsobil nepretržite 59 rokov. So svojou rodinou býval na fare. Zomrel 18.1.1941 vo veku 84 rokov a pochovaný je na novom lúčianskom cintoríne. Z vďačnosti mu správca farnosti Juraj Milkloš a veriaci v roku 1977 dali postaviť náhrobný kameň. Keď v roku 1923 predtiskový dištrikt Ref. cirkvi vydal Slovenskú Spevník naposlady v Zemplínskom nárečí s maďarským pravopisom redigoval ho aj Štefan Szakal, farár z Lúčok.

7.7.1942 – 30.9.1949 Andrej Matášík, pôvodným menom Matáš, rodák z Vysokej nad Uhom. Narodil sa 10.7.1918. Po skončení druhej svetovej vojny sa popri práci v cirkvi zapojil aj do spoločenského života. V rokoch 1945 – 46 bol poslancom Slovenskej národnej rady

a v roku 1947 – 40 dní nievylivili zničenieom obnovy vojnu poskodeneho okresu Sobrance. Pretože náš vojnu zničený kostol nebolo možné opraviť, začal správca farnosti A. Matašik s výstavbou nového kostola, ktorého základný kameň 14.9.1947 vysvätil biskup Ján Tomašula. Až do 30.9.1949, kedy A. Matašik odchádza na farnosť do Barce pri Košiciach, sa plne venoval výstavbe kostola. Počas svojho života vykonával rôzne cirkevné funkcie. Bol mládežníckym cirkevným funkcionárom s celoslovenskou pôsobnosťou, generálnym tajomníkom Ref. kr. cirkevi na Slovensku, zodpovedným redaktorom mesačníka Slovenské kalvínske hlasy a potom Kalvínske hlasy, spoluautorom kalvínskeho Spevníka (1956). V roku 1954 odchádza do Bratislavy, kde sa stáva seniorom a druhým zástupcom biskupa. Zomrel 21.10.1980 v Bratislave, pochovaný je v Slávičom údolí. A. Matašik patril k najznámejším cirkevným funkcionárom Ref. kr. cirkevi v spomínanom období. Lúčania na neho radi spomínajú.

1.11.1949 prichádza za správcu farnosti do Lúčok farár Juraj Mikloš, rodák z Palína. Narodil sa 30.1.1926. Už v jari 1950 sa ujima prác na rozostavanom kostole a popri duchovenskej službe venuje všetok svoj čas výstavbe kostola.

V roku 1953 boli ukončené murárske práce, zhotovená a prikrytá strecha. V rokoch 1957 – 58 bola vymurovaná veža a jej drevená konštrukcia bola prikrytá hliníkovým plechom. 5.novembra 1958 boli do veže osadené zvony. Slávnostná posviacka novopostaveného kostola bola 11.októbra 1959, ktorú vykonal vdp. biskup Dr. Imrich Varga. Náklady na kostol boli veľké. Finančne pomáhalo bývalé Povereníctvo výstavby v Bratislave, bývalý KNV – cirkevné oddelenie v Prešove a ústredie Reformovanej cirkevi. Počas výstavby značne finančne prispievali cirkevníci kalvíni, ale aj veriaci iných vierovyznaní. V priebehu ďalších rokov zabezpečoval jeho ďalšie dovýbavovanie.

V roku 1962 bol zakúpený krásne znejúci nový organ od firmy „Varhany“ z Krnova z Čiech za 65 000 Kčs, v roku 1974 boli zakúpené elektrické akumuláčnne pece a kryštálové svietidlá. Zvony boli prerobené na elektromagnetické zvonenie.

Pôvodná farská budova bola pri starom kostole. V rokoch 1967 – 70 bola pri súčasnom kostole postavená nová farská budova a pri nej aj hospodárska budova. Od roku 1995 je plynofikovaná. Areál kostola a fary je oplotený. Vo farskej budove od jej výstavby býva vdp. farár Juraj Mikloš, správca farnosti.

Kostol, pôvodná farská budova a cirkevné školské budovy boli vojnou zničené.

V roku 1997 bol kostol obnovený zvnútra i zvonku. Finančne prispeli veriaci, príslušné obecne úrady a dobrodinci. Obnovila sa i farská budova. Obnova kostola a fary stála cca 300 000 Sk. Obnovený kostol 14.9.1997 (presne 50 rokov od posvätenia jeho základného kameňa) posvätil vdp. biskup Dr. Gejza Erdélyi za účasti seniora, konseniora, ďalších vdp. farárov a veriacych v preplnenom kostole.

V roku 1998 bolo inštalované ozvučenie kostola.

30.10.1999 si veriaci na slávnostných službách Božích v deň Reformácie pripomenuli 50 rokov duchovenskej služby vdp. Juraja Mikloša v Lúčanskom zbore, kde ako správca farnosti pôsobí a hlása nepretržite Slovo Božie dnes už 53 rokov. V rokoch 1993 – 1996 bol seniorom novovytvoreného Michalovského seniorátu.

Dnes do obvodu zboru Lúčky patria veriaci z obcí Fekišovce, Hnojné, Závačka, Hažín, Zalužice, Čečehov. Počet veriacych je okolo 450.

K Lúckam ako misijnej matkocirkevi patria filie :

- dcérocirkevi Iňačovec, počet veriacych okolo 65
- dcérocirkev Komárovce – Sobrance, počet veriacych okolo 50

V obci máme len jeden kostol a to Reformovanej kresťanskej cirkevi na Slovensku (kalvínskej). Dňa 11.11.1949 odišiel z Lúčok vdp. Andrej Matašik, správca Ref.kr.cirkevi. Na jeho miesto prichádza za kaplána a neskôr za farára Juraj Mikloš z Palína, nar. 30.01.1926. Dňa 17.04.2005 vo veku 79 rokov, po 55 ročnej vernej službe v Lúčkach sa lúči s veriacimi na bohoslúžbách a odchádza na zaslužený dôchodok. Býval na tunajšej fare so svojou rodinou. Celý jeho duchovný život zhodnotila vo svojom príhovore seniorka Michalovského seniorátu Ing.

Mgr. Danuška Hudáková. Vo svojom prihovore vychádzala zo Žalmu 40, 1.-2. verš : "Radostne zvestoval som Tvoju spravodlivosť vo veľkom zhromaždení ...". Tieto slová verne vystihli jeho celoživotnú duchovnú činnosť a život. Za jeho vernú službu v Lúčkach mu ďakovali kurátor zboru a zároveň starosta obce Eduard Batáž s presbytermi zboru. Lúči sa s ním celý vďačný zbor a priľomi občania i hostia kyticami kvetov a slovami vďaky. Vdp. farár vo svojom rozlúčkovom prihovore zdôraznil, že v živote človeka má všetko svoj čas a teraz prišiel čas rozlúčenia sa. Odšiel ku svojim dvom dečram do Košíc.

25.09.2005 za správkyniu farnosti v Lúčkach nastúpila kaplanka Mgr. Erika Géciová, rodáčka z Palína, narodená 26.12.1976 v Michalovciach. Po ukončení všeobecného gymnázia vo Veľkých Kapušanoch, absolvovala Evanjelickú teologickú fakultu Univerzity Karlovej v Prahe. Počas vysokoškolského štúdia absolvovala aj dva roky štúdia v zahraničí a to na Teologickej fakulte Univerzity v Basilei, vo Švajčiarsku. Vysokoškolské vzdelanie ukončila v roku 2003 diplomom magistra teológie.

Od novembra 2004 nastúpila do Ref. kr. cirkvi na Slovensku ako kaplanka a spravkyňa farnosti v cirkevnom zbore Brezina, v Trebišovskom okrese, ktorý patrí do Ondavsko-Hornadského seniorátu. K tomuto matkocirkevnému zboru Brezina patrí i dcérocirkevné zbory Kazimír a Lastovce. Pôsobilá tam do septembra 2005.

Ku matkocirkevnému zboru Lúčky patrí obce Fekišovce, Hnojné, Závadka, Hažín, Zalužice a dcérocirkevné lňáčovce a Sobrance. Matkocirkevný zbor Lúčky má 170 členov, 8 presbyterov zboru na čele s kurátorom. Tito členovia presbyterského zboru sú volení na zborovom valnom zhromaždení spomedzi riadnych členov zboru. Riadnym členom zboru je každý, kto patrí do zboru, je pokrstený a pravidelne sa zúčastňuje zborového života. Ulohou presbyteria je starať sa o chod zboru a v prípade potreby rozhodovať o dôležitých veciach v mene celého cirkevného zboru. Presbytermi cirkevného zboru Lúčky sú: Andričik Michal, Blaškovič Bohuš, Hura Milián, Lugoš Marek, Osifová Anna, Stašková Mária, Šarik Juraj, Ing. Štojlová Gabriela. Na čele tohto presbyterského zboru stojí kurátor zboru, ktorým je Eduard Batáž.

Základný kameň súčasného kostola svätii biskup Ján Tomašúľa, vtedy pôsobiaci v Bánovciach nad Ondavou. Narodil sa v roku 1892, zomrel 1961. Jeho starí rodičia žili v Lúčkach (ich dom stál na parcele teraz číslo domu 119-Ing. Juraj Šoltés). U nich v rokoch 1898 - 1905 žil a navštevoval tu kalvínsku ľudovú školu. Teológiu vyštudoval v USA, potom sa vrátil na Slovensko. V roku 1936 napísal Stručné dejiny kresťanskej cirkvi do 18. storočia. Spracoval a sám vydal modlitebnú knižku Duchovný poklad, v marci 1940 vyšlo jej 2. vydanie. V júli 1945 pripravil a vydal spevník Piesne pobožné bez nôt. Založil mesačník Slovenské kalvínske hlasy a Zväz slovenských kalvínov. Bol i generálnym seniorom Ref. kr. cirkvi na Slovensku a dobrým vlastencom.

Prvý slovenský Reformovaný spevník bol vydaný v roku 1752 v deobrecínskej knihtačiarňi. V roku 1864 bol vydaný nový spevník, ktorého vydania v roku 1895 a 1899 vyšli v USA nákladom Pavla Durovčíka, rodáka z Lúčok, ktorý bol prvým predsedom Slovenskej kalvínskej presbyteriánskej jednoty v USA. Tá v roku 1918 zabezpečila jeho vydanie v literárnej slovenčine.

V roku 1750 vydaný katechizmus a v roku 1752 vydaný prvý slovenský Reformovaný spevník boli prvými knihami písanými v zemplínskom nárečí. Zemplínske nárečie bolo tým prvým zo slovenských nárečí „povyšené“ na knižnú reč. Takže možno hovoriť o tom, že v lone Reformovanej cirkvi bol prvý pokus o spisovnú slovenčinu i keď po rečovej i umeleckej stránke boli spevníky veľmi slabé.

Hlavní kurátori od roku 1882

Vojtech Kormos Kecskeméti

Ján Szorái

Dr. Juraj Pátayi (býval v Sobranciach)

Kurátori od roku 1882 :

Juraj Hura, Juraj Tomašuľa, Ján Baláž, Juraj Hura, Pavel Borza, Ján Janák,
Ján Tomáš (od roku 1960 – 1995, 35 rokov)
Juraj Šarik (zo Závacký) od roku 1996 – 2001, 5 rokov
Eduard Baláž od roku 2002

Kantori - organisti v cirkevnom zbere

Zachovali sa len dve mená : Michal Janák – známy kantor i organista, zomrel v roku 1983.
Michal Tomašuľa Kalaj

Od roku 1983 služby Božie na orgánoch spravádza farár Juraj Mikloš. Od roku 2004 je kantorom Mgr. Miron Kotora, učiteľ na dôchodku z Hažina.

Dobrodínci – sponzori lúčanského cirkevného zboru v minulosti :

- Vdova po grófovi Albertovi Sztárayim grófica Valdstein Mária darovala v roku 1843 intravilán bývalej kalvínskej školy (dnes je tam dom č. d. 128, Jozef Sekletár)
- Ján Baláž daroval v roku 1895 štvrtinu urbárskeho oreku
- Zuzana Bérešová rodená Hurová darovala v roku 1915 osminu oreku
- Pátayi Ladislav a manželka Katarina z Vojnatiny
- Kecskeméty Kormos Vojtech a ďalší
- Pozemok na výstavbu súčasného kostola Ref. kresťanskej cirkvi darovala: obec Lúčky a rodina Kacarová žijúca toho času v USA.

Na farskom úrade sa nachádzajú 2 kalichy - z roku 1699 a 1896 na vysluhovanie svätej Večere Pánovej, mištička z roku 1708, krstieničky a kanvice.

Zvony v lúčanskom kalvínskom kostole

Zvon – symbol kresťanskej kultúry. Ako prezrádzajú písomné doklady, na území Slovenska zvony znejú asi 900 rokov. Pre ľudí znamenali vždy viac ako len ťažké tony zvonoviny. Niekedy im pripisovali až magickú moc. Hlahol zvonov sprevádza človeka od narodenia až po hrob. Zvony zvolávajú k náboženskej spoločnosti, ohlasujú však aj nešťastia a živelné pohromy.

V lúčanskom kostole sú dva zvony. Menší bol uliaty v roku 1900. Odliala ho firma Egryho a spol., Géjovce v Maďarsku. Váži asi 3,5 q. Väčší zvon bol zakúpený v roku 1936 z Užhorodu od firmy Akkord. Váži údajne 7,5 q.

Katolícki veriaci

Rímsko a grécko katolíci majú na parcele teraz číslo domu 76 svätý kríž, ktorí postavili a dali vysvätiť na slávu Božiu v roku 1948. Vysvätili ho kňaz Choma, vtedy správa farnosti v Hažine. V roku 1954 bola vedľa kríža postavená a kňazom Tóthom vysvätená drevená zvonnica. Okolo roku 1987 si veriaci postavili väčšiu zvonicu, ktorá má kovovú konštrukciu. Zvoni Michal Kozma najmä zosnulým. V priestoroch kríža sa na Veľkú noc svätí veriaci „paska“ – obrad svätenia jedái. Na tomto mieste sa mal pôvodne postaviť kostol, ale z rôznych okolností k tomu nedošlo.

Ďalšie sväté kríže sú : Pred domom číslo 79, ktorého súčasným vlastníkom je Ing. Rudolf Gajda. Bol postavený okolo roku 1938. V tomto dome vtedy býval správca firmy „Vodné družstvo „Senné - Blatá“ pre úpravu lúčanského kanála Josef Střeščík. Ďalší gréckokatolícky kríž je pri dome číslo 100, kde bývala rodina Potočných, teraz je jeho vlastníkom Jozef Ferenc. Vladimír Joni, číslo domu 170, v roku 1994 postavil pred svojím domom z dubového dreva kríž rímskokatolícky. Rímskokatolícky kríž stojí na starom i novom cintoríne. Nie je na nich vypísaný rok postavenia.

Od 7.septembra 2003 na severnej ulici na obecnom pozemku stojí svätý kríž, ktorý zvrátnosti daroval katolíckym veriaciom v Lúčkach rímsko - katolícky kňaz Jozef Štofej z farnosti Úbrež / kde patrili aj naši katolícki veriaci / pri odchode do dôchodku. Za bohatej účasti veriacich sám ho vysvätil. Zo zbierky od veriacich a za pomoci obecného úradu bolo dôstojne upravené prostredie pre jeho osadenie.

V obci je jedna kaplnka. Dal ju v roku 1932 postaviť Michal Savčák súčasne s výstavbou

rodinného domu vo svojej záhrade ako kultúrnu pamiatku pre obec a jej veriaci. On a jeho rodina boli rímskokatolíci. Kaplnka je postavená na parcele teraz číslo domu 97.

Rímskokatolícka cirkev

Patrí k západnému obradu. Je to najväčšia kresťanská cirkev na svete. V priebehu rokov bola sčasti oslabovaná – Reformáciou, Reformami Márie Terézie a Jozefa II. (vyhlásenie evanjelickej cirkvi a. v., Reformovanej cirkvi a pravoslávna za uznané štátom).

Rímskokatolícki veriaci našej obce patria do farnosti Úbrež. Dekanát Sobrance. Dekanom pre Sobrance a zároveň farárom v Úbreží bol dlhé roky kňaz Jozef Štofej (nar. 1923 v Brekove, okr. Humenné). V súčasnom období je v Úbreží farárom Mgr. Patrik Krajník. Kostol v Úbreží z roku 1863 je zasvätený svätému Štefanovi Uhorskému. Do roku 1994 veriaci našej obce navštevovali služby Božie v obci Fekišovce a v Úbreží. V rokoch 1992 – 1994 si veriaci Závadky, Lúčk a Hnojného postavili v Závadke z vlastných prostriedkov a milodarov nový kostol zasvätený Nanebovstúpeniu Pána. Kostol, ktorý teraz navštevujú, vysvätil 14. augusta 1994 biskup Msgr. Alojz Tkáč. Do roku 1976 bol kurátorom za našu obec Michal Savčák st. Od roku 1976 doposiaľ je kurátorom Juraj Gašpar.

Pravoslávna cirkev

Začiatkom 14. storočia počas valašskej kolonizácie dostali sa na územie vtedajšej Užskej stolice príslušníci pravoslávia. Usadzovali sa v starších dedinách, hlavne v severných oblastiach. Do dnešných dní, minimálne do 18. storočia, v našej obci pravoslávnych veriacich listinne doložených nemáme.

Autonómna pravoslávna cirkev v Československu sa definitívne vytvorila v roku 1925. Po oslobodení sa na území Československa konštituovala autonómna pravoslávna cirkev, prijala jurisdikciu – práva, právomoci ruskej pravoslávnej cirkvi. Počet jej príslušníkov sa na Slovensku rozšíril po roku 1949, keď časť duchovných i veriacich gréckokatolíckej cirkvi prešla do cirkvi pravoslávnej.

Od roku 1951 bola pravoslávna cirkev v Československu samostatná. Mala štyri eparchie. Na Slovensku sú dve eparchie – v Prešove a v Michalovciach. Biskupské sídlo majú naši veriaci v Michalovciach. Riadi ho biskup Ján (vlastným menom p. Holonič). Farský úrad a kostol pre Lúčanov je v Hažine, kňazom a správcom farnosti je v súčasnosti Mgr. Mikuláš Sedlický, protjerej. Predtým tam boli kňazi Mgr. Choma, protjerej (okolo roku 1950), Mgr. Koco, protjerej, a Holonič. Naši pravoslávni veriaci služby Božie navštevujú prevažne v Michalovciach, v novopostavenom kostole – cirkvi (bola postavená v roku 1995). Hažin je mimo hlavnej cesty a v nedeli a cez sviatky je nevyhovujúce autobusové spojenie. Veľkonočnú „pásku“ svätí veriacim pri svätom kríži v Lúčkach hažinský kňaz.

Gréckokatolícka cirkev

Po uzavretí únie medzi biskupom, batkami (pravoslávni kňazi) a katolíckou cirkvou v polovici 17. storočia vznikla uniatská (gréckokatolícka) cirkev. Do našej obce sa veriaci východného obradu prístahovali pravdepodobne až v 18. storočí. Veriaci z obce patrili pod právomoc mukačevského a od začiatku 19. storočia prešovského biskupa. V roku 1950 došlo k násilnému štátnemu zakazu gréckokatolíckej cirkvi. Zákaz bol zrušený o osemmäť rokov neskôr.

Do roku 1997 bolo biskupstvo v Prešove. V súčasnom období prešovským diecéznym biskupom je Mons. Ján Hirka. Od roku 1997 v súvislosti s novým administratívnym členením Slovenska sa vytvoril košický apoštolský exarchát so sídlom v Košiciach. Patria doň farnosti ležiace na území košického kraja. Za prvého exarchu košického exarchátu vymenovala Svätá stolica v Ríme biskupa Mons. Milana Chautura, CSSR.

Veriaci našej obce patria do farnosti v Jňáčovciach. Okrem Lúčk tam prináležia veriaci z obcí Zalužice, Hažin, Jastrabie. Správcom farnosti je v súčasnosti kňaz Martin Mikula. Gréckokatolícke služby Božie sa konajú aj v cirkvi v Zalužiciach a v Michalovciach.

Kurátorom za obec Lúčky je Ing. Rudolf Gajda.

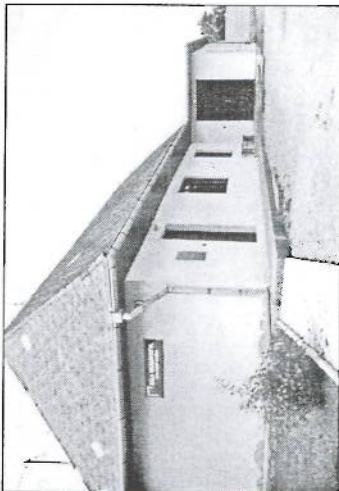
V 19. storočí sa formovala nová skupina, ktorá sa chcela odlišiť od ostatných kresťanov a osvojiť si meno, ktoré by označovalo, podľa nich, pravých Kristových nasledovníkov. Prvé počiatky tejto spoločnosti sa datujú od roku 1879, kedy začal Ch. T. Russel a niekoľko jeho priateľov v USA dôkladné štúdium Biblie zamerané na Kristov návrat. Vtedy si osvojili meno Bádateľia Biblie. V roku 1931 prijali meno Jehovovi svedkovia a postupne vyvíjali úsilie na rozšírenie svojho diela do ďalších krajín. V Lučkach sa táto spoločnosť organizuje okolo roku 1933. Medzi najstaršie rodiny Jehovových svedkov u nás patria rodiny Hurová B., Petrušková, Karšňaková.

Ministerstvo kultúry SR pod číslom MK 110/1993 – 15 z 24. marca 1993 v Bratislave vydalo rozhodnutie o registrácii náboženskej spoločnosti Jehovovi svedkovia. Predtým toto spoločenstvo nebolo štátom uznané.

Stidlo zboru sa menilo – Lúčky, Zalužice a opäť Lúčky. V Lučkach má zbor od roku 1997 odkúpený rodinný dom číslo 122. Veriaci ho zrekonštruovali na sálu Kráľovstva od mája 1996 do júla 1997. 5. júla 1997 bola sála zasvätená. Všetky práce vykonali členovia svojpomocne.

Miestny zbor má okolo 80 zvestovateľov – hlásateľov Božieho kráľovstva. Vedie ho päťčlenná rada starších. Radu koordinuje predsedajúci dozorca. Miestny zbor tvoria svedkovia z obcí Lúčky, Zalužice, Hažín, Závadka, Hnojné, Fekišovce a Vyšné Remety.

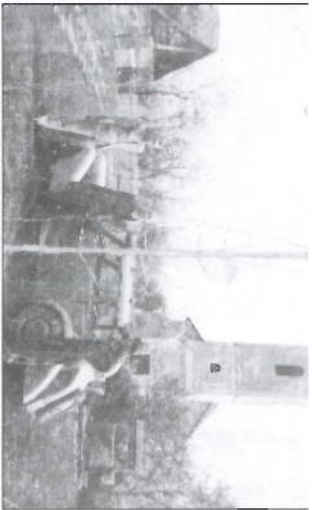
V zboroch Jehovových svedkov je možné svedkov zosobašiť (ak sú obaja svedkovia) aj pochovať ako v iných náboženstvách. Na krajských a oblastných zjazdoch, ktoré sa konajú každý rok, môžu sa dať pokrstiť. Slávia jediný sviatok v roku na pamiatku Kristovej smrti – Pamätná slávnosť (14. nisan) v mesiacoch marec alebo apríl spravidla v dňoch spľnu okolo Veľkej noci. Do sály Kráľovstva sa schádzajú trikrát do týždňa.

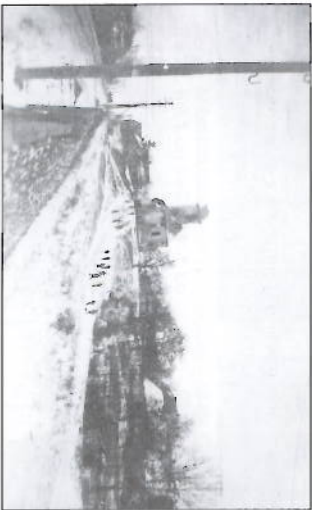
Sála Kráľovstva Jehovových svedkov, č. d. 122

Zasvätenie sály Kráľovstva Jehovových svedkov v r. 1997

Pohľad na časť starejšieho kostola Ref. kr. cirkvi pred 2. svetovou vojnou

Kostol Reformovanej kresťanskej cirkvi v novembri 1944 zničený vojnou

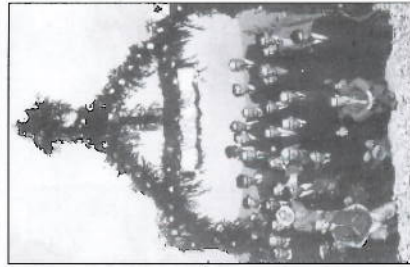
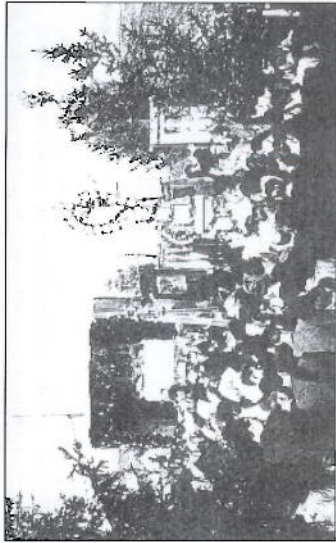
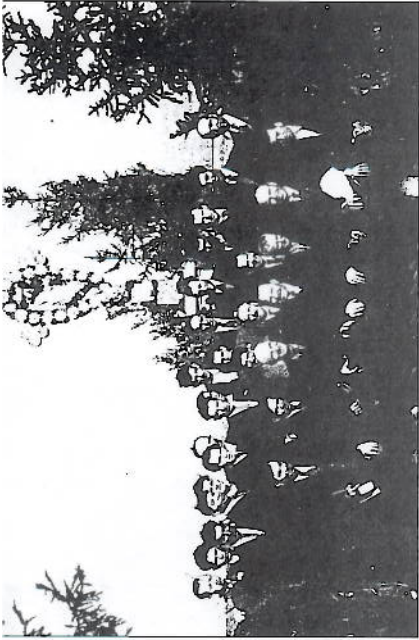
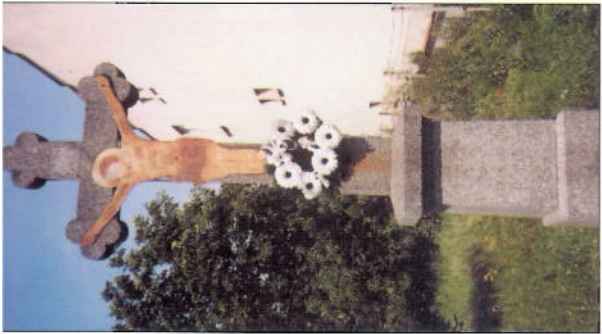
Časť veriacich s farárom Štefanom Szakalom. V pozadí veža kostola v rokoch 1938-39

Mladí kátori - spevokoli s farárom Andrejom Matúšikom a kantorom Michalom Janákom z r. 1943

Z posväcky základného kameňa kostola Reformovanej kresťanskej cirkvi 14. septembra 1947-pohľad na účastníkov posväcky. V pozadí stojace vozy s koňmi, na ktorých sa priviezli ľudia na posväcku

Zvonica katolíckych veriacich a kríž (hore) na tomto pozemku - parcela č. d. 76

Svätenie "pasky" pri katolíckom kríži v r.1952

Z posviacky katolíckeho kríža r.1948.
Dole zľava v predú Michal Geľatič, Jozef Síteščík, Michal Sawčák
Zľava v zadu Michal Kavka, Mikuláš Vasíl', Michal Mithók, Juraj Šabák

Z posviacky katolíckeho kríža pred domom
č. 79 (dom pred rekonštrukciou)

Svätý kríž pri dome č. 79

Svätý kríž pri dome č. 170

Kaplnka na parcele č.a. 97 (vlastník Mgr.
Michal Šavčák), postavená v r. 1932

Svätý kríž pri dome č. 100

Katolícky kríž na starom cintoríne

Katolícky kríž na novom cintoríne

Od 7. septembra 2003 na severnej ulici na obecnom pozemku stojí svätý križ, ktorý z vďačnosti daroval katolíckym veriacim v Lúčkach rímsko - katolícky kňaz Jozef Štofej z farnosti Úbrež / kde patrili aj naši katolícki veriaci / pri odchode do dôchodku. Za bohatej účasti veriacich sám ho vysvätil. Zo zbierky od veriacich a za pomoci obecného úradu bolo dôstojne upravené pros-tredie pre jeho osade-
nie.

Perspektívy rozvoja obce

V najbližšom i perspektívne aktuálnom období sa budú v obci realizovať tieto stavebné akcie:

1. Obec už má spracovaný štúdiu terénnych úprav verejného priestranstva „Cintorín“. Spracovala ju Ing. Arch. Mariana Bošková, Michalovce. Ide o parcely č. 489, 489/1, 489/3 – starý cintorín pri Dome smútku, južná časť obce. Realizácia úprav je rozdelená do troch etáp po dobu dvoch rokov podľa finančných prostriedkov obce / apríl 2002 – máj 2004 /. Na túto akciu je rozpočítované 1 100 000 Sk.

1. etapa – vyrovnanie terénu zášypovým materiálom
 2. etapa – rozmiestenie hrobov, systém peších komunikácií – hrobová časť
 3. etapa – výsadba zelene a celkové oplotenie areálu
- Ide o plochu cca. 15 372 m². Z toho bude 5 900 m² zelene.

2. Pre oblasť juhovýchodného Zemplína je spracovaný projekt „Pitná voda a odkanalizovanie juhovýchodného Zemplína.“ 52 obcí okresu Michalovce a Sobrance založilo Zemplínsku juhovýchodnú vodárenskú spoločnosť. a.s.. Do tohoto projektu je zahrnutá aj naša obec Lúčky. Projekt sa má realizovať za finančnej pomoci Európskej únie z fondu ISPA.

Zo 78 obcí michalovského okresu má len 30 obcí vodovod. Z riešeného regiónu je to len 10 obcí a 3 obce zo sobranceckého okresu. V ostatných obciach majú obyvatelia iba vlastné studne, z nich až 80 % má závadnú vodu. V tomto regióne sú zvýšené onkologické ochorenia, najmä rakovina tráviaceho traktu.

Do čistíček odpadových vôd (ČOV) sú odkanalizované len obce Hažín a Veľké Kapušany. Zámer je spracovaný na 54 sídel, v ktorých žije 91 800 ľudí s výhľadom na 101 700 ľudí. Celkové náklady sú rozpočítované na 3 miliardy Sk. Európska únia poskytuje cca 1 miliardu Sk. Vybudovanie vodovodov a kanalizácií sa má zrealizovať do roku 2005.

3. Na základe rozhodnutia MŽP SR bola pre celú južnú oblasť Zemplínskej šíravy (ZŠ) a priľahlých obcí vypracovaná Urbanistická štúdia ZŠ, ktorú obecne zastupiteľstvo už pripomienkovalo. Priestor ZŠ je rekreačný priestor medzinárodného významu. Južný breh nie je v súčasnej dobe urbanizovaný, je bez príslušnej vybavenosti.

V kat. území Lúčok je v tejto štúdii uvažované o vybudovaní :

- ubytovacích, obslužných a športových zariadení a cestovného ruchu
- rodinných rekreačných chat vyššieho štandardu
- priestoru pre rekreačnú lodnú dopravu a malé motorové športové plavidlá a školu vodných športov
- záchytneho parkoviska

V urbanistickej štúdii nie sú spracované konkrétne údaje o čase, financiách a rozsahu konkrétnych stavieb.

Od roku 2006 je už spracovaný Územný plán Záujmového združenia obcí Mikrorégiónu "Juh Šíravy." Toto združenie tvoria obce Zalužice, Hažín, Lúčky, Závacka, Hnojné, Obce Mikrorégiónu Juh Šíravy ležia na južnom brehu Zemplínskej šíravy. V súčasnosti nemajú vybudované zariadenia pre cestovný ruch a rekreáciu, pre bytovú výstavbu, ochranu životného prostredia a iné. Vypracovaný Územný plán túto situáciu rieši. Navrhuje sa využitie vodnej nádrže pre rozvoj domáceho a medzinárodného cestovného ruchu so zameraním na letné kúpanie, vodné športy a poznávací turizmus. Štúdia navrhuje na južnom brehu Zemplínskej šíravy dve rekreačné strediská v k. ú. obcí Lúčky a Zalužice. Plánuje sa rozvoj bytovej výstavby v týchto obciach formou rodinných domov, občianska vybavenosť, technická vybavenosť, zelená, šport.

Skupinovú kanalizáciu je navrhované odkanalizovanie odpadových vôd z domácnosti.

Spracovaný je aj projekt ZETKO. Rieši zber, triedenie a kompostovanie odpadu. Ide o biologicky rozložiteľný komunálny odpad - tráva, biomasu, listie, drevná hmota, zvyšky z pestovania ovo-

cia, zeleniny, odpad z domácnosti ... Stupa produkcia odpadov, narastá ekonomická náročnosť na ich likvidáciu. Tento projekt navrhuje rozvoj domáceho kompostovania, zriadenie obecného kompostoviska a zberný dvor pre rôznych odpad. Domový odpad sa bude ďalej vyvíjať a realizovať separovaný zber. Tým sa zmiernia negatívne vplyvy na zdravie človeka a prírody, zlepši sa životné prostredie.

Projekty sú vypracované. Ich realizácia závisí od grantovej pomoci EÚ a finančnej podpory štátu.

Niektoré pojmy použité v texte:

- archeológia – veda zaoberajúca sa vyhladávaním, skúmaním a hodnotením vecných pamiatok dôležitých pre poznávanie dejín ľudskej spoločnosti
- artefakt – umelo zhotovený kamenný alebo keramický nástroj, predmet
- biereš – bývalý poľnohospodársky robotník (sluha) na pánskom veľkostatku
- cisár – najvyšší panovník
- de Luchka – dedina v prídomku
- denár – starorímska i stredoveká strieborná minca
- deputatník – kategória poľnohospodárskych robotníkov v období kapitalizmu (krajovo sa nazývali biereši – sluhovia). Tvorili početnú zložku poľnohospodárskeho obyvateľstva. Boli vyplácaní prevažne v naturáliách – časť mzdy alebo platu vyplácaná v naturáliách
- diecéza – oblasť spravovaná biskupom, biskupstvo
- epidémia – mor: vysoký výskyt infekčnej – nákazlivej choroby medzi veľkým počtom ľudí na určitom mieste v určitom čase / kiahne, cholera, malária ...!
- eparcha – biskup gréckových cirkví,
- eparchia – administratívna oblasť
- exarcha – zástupca metropolitu
- exarchát – úrad, hodnosť exarchu
- feudalizmus – stredoveké spoločenské zriadenie, feudál je vlastníkom pôdy a nevoľník ju obrába
- fília – pobočka väčšej cirkevnej obce, dcérocirkev
- filiálka – obec bez vlastnej fary patriaca k inej tzv. cirkevnej obci
- fragment – zlomková časť celku
- gbel – asi 84 litrov
- groš – starý strieborný peniaz
- gróf – šľachtic, majiteľ veľkých pozemkov
- komasácia – scelovanie, scelenie pozemkov
- komenciáš – poľnohospodársky robotník (sluha), pracujúci za naturálny plat
- kúria – zemiansky dvor, kaštieľ
- libra – vyše 0,5 kg
- mejer – dvor, veľkostatok
- mýto – poplatok za prevážaný tovar a prechod osôb vyberaný na stanovených miestach (mýtnica)
- nevoľník – zosťrená forma poddanstva, na rozdiel od poddaného bol aj osobne ne-slobodný, večne pripútaný k pôde svojho zemepána s celou rodinou.
- obsidián – sopečné sklo s menším obsahom vody, celistvá láva podobná čiernemu sklu
- osada – malá dedina
- patent – kráľovské nariadenie (dekrét, výsadná listina)
- plošné miery – jednotkou plochy je štvorcový meter m²
odvodené plošné miery (i staré a cudzie) :
1 á (ár) = 100 m²
1 ha (hektár) = 100 á = 10000 m²
1 km² (kilometer štvorcový) = 100 ha = 10000 á = 1 000 000 m²

- 1 štvorcová siahna = 3,5966 m²
 - 1 korec = 10 á = 1000 m²
 - 1 kablík = 4 korce = 40 á = 4000 m²
 - 1 katastrálne jutro = 5754 m² = 0,58 ha
 - 1 merica = 1918 m²
 - 1 áker = 4047 m²
- poddaný – roľník, ktorý mal pracovné a plátobné povinnosti voči svojmu zemepánovi
 porta – brána sedliackych usadlostí, brána, vrátnica, dom a pozemok ako daňový základ z ktorého sa vyrubovala daň
- protestant – evanjelik
 renta – bezpracný, stály príjem z pôdy a z majetku
 reformácia – sociálne a náboženské hnutie v 16. storočí zamerané na opravu katolíckej cirkvi
- rekatalizácia – opätovné obracanie protestantov na katolícku vieru
 šľachta – za feudalizmu vlastnícka trieda s veľkými právomocami (vysoká šľachta – veľmoži, baróni, biskupi, opáti, nižšia šľachta – zemani
 – príslušník šľachty
 – organizácia spojených národov pre podporu vojnou postihnutých krajín, vznikla v roku 1943 a vykonávala svoju činnosť do roku 1947
- UNRRA – poddanská pôda, ktorej vlastníkom bol zemepán a pracoval na nej
 urbár – urbárny roľník (poddaný)
 – kniha obsahujúca súpis poddanského majetku
 urbariát – urbariálne zriadenie
 usadlosť – poddanské hospodárstvo, ktoré vlastnil poddaný a pracoval na ňom, skladalo sa z domu, poľi a lúk
- Vámos Lúcska – Mýtina Lúčka
 villa – dedina, osada
 želiar – príslušník najchudobnejšej vrstvy poddaného obyvateľstva za feudalizmu
 zeman – za feudalizmu príslušník nižšej šľachty
 župa – najväčšia administratívna jednotka, územie kraja (Lučúky patrili do roku 1918 do Užskej župy)
 župan – správca župy

Niektoré „naše“ zanikajúce nárečové výrazy:

ambrela	–	dáždnik	jarac	–	jačmeň
bandurka	–	zemiak	kavej	–	káva
biglajz	–	žehlička	kenderica	–	kukurica
bižalma	–	dula	kločanka	–	postelná plachta
dohan	–	tabak	marchev	–	mrkva
drabina	–	rebrík	plevňa	–	stodola
drišťak	–	cedidlo	pokrovrec	–	koberec
dzeň	–	deň	pulka	–	morka
dziňa	–	dyňa	šifoner	–	skriňa
džveredlo	–	zrkadlo	štrimfla	–	pančucha
findža	–	šálka, hrnček	šurc	–	zástera
fiňhang	–	záclona	taladžja	–	polica
fusekta	–	ponožka	tej	–	čaj
garadyča	–	schod	varoš	–	mesto
gerok	–	kabát	vigan	–	oblek ženy
chovane	–	pohreb			

Vážení čitatelia,

predkladáme Vám stručné spracovanie histórie našej obce i jej súčasnosť z nám dostupnej literatúry, z údajov v obecnej kronike, výpovedí pamätníkov i osobných poznatkov. Pokúsili sme sa zostaviť i keď neúplný "obraz" o živote našich predkov.

Hľadali sme našu "kolísku", naše lúčanské korene. Pátrali sme po minulosti, po príchode a usadení starých Slovanov v našom chorári a spracovali stručný príerez súčasnosťou, lebo poznanie vlastnej histórie a spôsobu života ľudí v rodnej obci patrí k zdravej zvedavosti a hrdosti.

Rodáci sa vždy radi vracali a vracajú na otcovskú či starootcovskú rodnú hruď, aby pospomínali. Táto práca im ponúka takú možnosť.

Úprimná vďaka patrí všetkým funkcionárom a poslancom bývalého MNV a terajšieho obecného zastupiteľstva za prácu na rozvoji obce.

Radi spomíname na všetkých našich občanov, ktorí žijú a pracujú dočasne, alebo trvalo v zahraničí.

S úctou sa skláňame nad stotočnou prácou všetkých tých, ktorí už nie sú medzi nami.

Uvedomujeme si, že i keď publikácia má pomerne široký záber tém, nepodarilo sa nám všetky podrobne a konkrétne spracovať, zhodnotiť miesto a podiel každého občana na živote obce. Preto sa ospravedľujeme všetkým, prípadne ktorých mená či aktivity nie sú v publikácii uvedené.

Podrobnejšie je história a súčasnosť obce zachytená v obecnej kronike. V jej prílohách sú dobové fotografie, výstrižky z tlače, magnetofónové nahrávky i videokazety z rôznych podujatí. Dúfame, že sa nájdu zanietení rodáci, ktorí budú ďalej pátrať po našej minulosti v archívoch a podieľať sa na archeologickom výskume v Lúčkach.

Iniciátorom spracovania a vydania tejto publikácie je starosta obce Eduard Baláž, ktorému úprimne ďakujeme za ochotu.

Ďakujeme všetkým našim konzultantom za cenné rady, údaje, za prepožičané dobové fotografie i za ochotu a čas, ktorý nám pri spracovaní materiálu o Lúčkach venovali. Osobitne ďakujem svojmu manželovi Ing. Jurajovi Šoltésovi, ktorý bol mojim každodenným konzultantom.

Bývalému správovi farnosti Ref. kr. kalvinskej v Lúčkach vdp. farárov Jurajovi Miklošovi ďakujeme za podklady z histórie a súčasnosti Ref. kr. cirkevi v Lúčkach.

Za pripomienky ďakujeme Zemplinskému muzeu v Michalovciach a Mgr. Matejovi Starjakovi, stre-doškolskému učiteľovi gymnázia Pavla Horova v Michalovciach za konzultácie o problematike pravekého a včasnohistorického osídlenia obce.

Úprimne ďakujeme Doc. PhDr. Marianovi Vizdalovi, CSc. za odborné rady a poskytnuté nákresy artefaktov z archeologického výskumu v Lúčkach, poloha Pláne / 1999-2000/.

Ďakujeme Ing. Bartolomejovi Balážovi CSc., vedúcemu katedry Geopropagácie na Fakulte baníctva, ekotechnológií riadenia a geotechnológií na Technickej univerzite v Košiciach za poskytnuté materiály a konzultáciu.

Ďakujeme za prepisovanie textu Erike Boškovej, administratívnej pracovníčky obecného úradu Lúčky.

Za grafickú úpravu ďakujeme Marcelovi Hudákovi.

Údajmi v publikácii sme vryli dosť hlbokú brazdu do historickej pamäti obce pre súčasných a budúce generácie. V auguste 2006 vychádza jej 2. doplnené vydanie.

Písala som o obci Lúčky v ktorej som sa narodila, nepretížite žijem, ktorú som pomáhala zveľaďovať a ktorú mám nesmierne rada.

Bude mi zadosťučinením, ak po nej vo voľných chvíľach niekedy siahnete a spolu zaspomíname.

Mgr. Margita Šoltésová
autorka publikácie
a kronikárka obce

Použitá literatúra

- Čirbes, V.: Občianske obrady. Košice 1975
- Ďureček, J.: Zemplínska štrava. Bratislava 1972
- Ďureček, J.: Zemplínska štrava a okolie. Bratislava 1985
- Đurica, M.: Dejiny Slovenska a Slovákov. Bratislava 1996, II. Vydanie
- Hajko, V. a kol.: Malá encyklopédia Slovenska. Bratislava 1987
- Halaga, O. R.: Východoslovenský slovník. Košice – Prešov 2002
- Huňáček, V.: Republika naša. Košice 1969
- Ivanová – Šalingová, M. - Maniková, Z.: Slovník cudzích slov. Bratislava 1983
- Jäger, M.- Gačková, L.: Michalovce. Košice 1994
- Kubišta, V. a kol. : Fakty o druhej svetovej vojne. Bratislava 1974
- Majtán, M.: Názvy obcí SR. Bratislava 1998
- Pálka, O.: Rozum do vrečka. Bratislava 1967
- Plesník, P.: Malá slovenská vlastiveda 1. Bratislava 1989
- Pribula, A.: Prešovské biskupstvo. Prešov 1998
- Starjak, M.: Praveké a včasnohistorické osídlenie v oblasti podvihorlatskej kvartérnej depresie. Prešov 2001, Diplomová práca
- Špiesz, A.: Dejiny Slovenska na ceste k sebauvedomeniu. Bratislava 1992
- Švihral, L.: Kto nám vládol. Bratislava 2002
- Uličný, F.: Dejiny osídlenia Užskej župy. Prešov 1955
- Uličný, F.: Vývin feudálneho panstva Sztárayovcov na východnom Slovensku od 13.do 15.storočia. Bratislava 1964
- Vizdal, J.: Michalovce a okolie. Košice 1971 (výber)
- Časopisy, noviny**
- Kalendár biblickej výchovy a vzdelávania Reformovaných kresťanov, roky 1997 – 2001
- Kalendár udalostí a osobností michalovského okresu. Eva Sendeková, okresná knižnica Michalovce, 1992
- Kalvinske hlasy – mesačník Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku
- Ročník LXVIII, č. 11 – 12, 1997
- Ročník LXVII, č. 7, 2001
- Obecná kronika obce Lúčky I. diel
- Práca, denník 20.november 1999 Bratislava
- Putník svätovojeňský, kalendár na rok 1993. Trnava 1992
- Slovenský národopis, časopis č. 1 – 1988. Bratislava
- 30 rokov JRD „Štrava“ so sídlom v Závacke, 1979
- Vejár, mesačník, ročník III, č. 1 – 2001, Košice
- Z histórie a súčasnosti obce Lúčky, 1996, Šoltésová Margita
- Z histórie miest a obcí michalovského okresu, 1991. Senedeková Eva, okresná knižnica Michalovce
- Kalendár udalostí a osobností michalovského okresu. Eva Sendeková, okresná knižnica Michalovce, 1992
- Niektoré údaje sú zo štatistických prehľadov a výpovedí občanov

Kolektívne diela

- Boží chrám. Michalovce 1996
- Obce a mestá v číslach (okres Michalovce). Michalovce 1992
- Spevník pre slovenských Reformovaných kresťanov. Komárno 1994, 1999. VII. a VII. vydanie

Obsah

Príhovor starostu	3
Prírodné pomery obce	5
Stopy dávnej minulosti v Lúčkach	7
Názov a osídlenie obce	16
Zaujímavosti z histórie obce Lúčky	20
Administratívno-územná príslušnosť obce	27
Obyvateľstvo	28
Prvá svetová vojna, hospodárska kríza	36
Druhá svetová vojna	37
Rozvoj a modernizácia obce	39
Cesty	55
Služby občanom	58
Cintorín	61
Životné prostredie	63
Obecná samospráva - riadenie obce	64
Symbyly obce	70
Poľnohospodárstvo	73
Požiare	84
Vodná nádrž – Zemplínska šírava	85
Školstvo	88
Kultúrno – spoločenský život, spoločenské organizácie v obci	94
Športová činnosť	116
Cirkvi a náboženské vyznanie obyvateľstva	120
Perspektívy rozvoja obce	133
Niektoré pojmy použité v texte	134
Niektoré „naše“ zanikajúce nárečové výrazy	135
Slovo na záver	136
Literatúra	137

Spracovali:

Zodpovedný redaktor:

Fotografie:

Mgr. Margita Šoltésová
Eduard Baláž, starosta obce
Ladislav Marton, Mgr. Margita Šoltésová, Ing. Juraj Šoltés, Ing. Ivan
Lenhardt, Erika Bošková, archív obecnej kroniky, dobové fotografie
od občanov

Vydali:

Sadzba a grafická úprava: Marcel Hudák, e-mail: sonymanx@minet.sk

Tlač: Adrián Buraň, Jovsa 229

Knižné spracovanie: Ferko, Hanušovce n/T.

Počet výtlačkov: 500 ks

Vydanie: druhé doplnené vydanie

Neprešlo jazykovou úpravou

Len pre vnútornú potrebu obce

ISBN 80-968814-0-X

